

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור
ו/או אריאל ברזילי ו/או הידי נגב ו/או גילי גוטווירט
ו/או רחלי אל שי - רוזנפלד ו/או רותם בבלי - דביר
ו/או תמר באום

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

העותרת

- נ ג ד -

1. משרד מבקר המדינה

2. הממונה על חוק חופש המידע במשרד מבקר המדינה

ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ת"ד 49333
ירושלים 91493
טל': 02-6466106 ; פקס: 02-6467011

3. המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, עוה"ד עדן ביזמן

קריית בן גוריון, בניין ג'
ירושלים 9195015
טל': 03-6109898 | פקס: 02-5605000

המשיבים

עתירה מנהלית על פי חוק חופש המידע למתן צו עשה

ובקשה לקיום דיון דחוף

מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע,
התשנ"ח-1998 (להלן גם: "חוק חופש המידע" או "החוק").

1. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו עשה המורה למשיבים 1-2 למסור לידי

העותרת את המידע שנתבקש מטעמה בסעיף 5 לבקשה בכתב לפי חוק חופש

המידע, התשנ"ח-1998 מיום 13.10.2021, ולפי הפירוט הבא:

- א. חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס להחלטה בדבר ביטול תקופת הצינון להעסקת עוה"ד ביזמן מיום 02.09.2021.
- ב. תלושי השכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה, בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021.
2. כן תבקש העותרת מבית-המשפט הנכבד לקבוע מועדים קצרים למתן תגובה מטעם המשיבות ובהתאם לכך לקבוע דיון דחוף.
3. העותרת תתכבד לבקש מבית-המשפט הנכבד לחייב את המשיבות 1-2 בהוצאות העותרת לרבות שכר טרחת עורך דין כדן.

ואלה נימוקי העתירה:

1. מבוא

"זכותו של הציבור לחופש גישה למידע המוחזק בידי רשויות הציבור, באה לקדם את תרבות השלטון. קבלת מידע על-אודות דרכיו ואורחותיו של השלטון חיוני הוא ליכולתו של הציבור לפקח על פעילותו של רשויות השלטון; וידעתן של רשויות השלטון כי חשופות הן לביקורת תביא מצידה ליתר סדר ומשטר, ותרתיע אותן מעשיית מעשים החורגים מן המותר והראוי... חופש המידע מבטיח את שקיפות פעולתו של השלטון ואת העמדתו "באור השמש". מכאן הגישה, כי חופש המידע הוא תנאי הכרחי לקיום ביקורת על השלטון, כמו-גם לאמון הציבור בשלטון..."

[ענ"מ 6013/04 מדינת ישראל-משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית תק-על 2006(1), 14, 2006].

1. עתירה זו עניינה בזכות לקבל מידע הנמצא בידי רשות ציבורית.
2. כידוע, בהגשמת זכות זו אנו עולים על דרך המלך לכיוון מימוש זכויות יסוד וערכי דמוקרטיה בסיסיים. הביקורת הציבורית על פעולותיה של רשות ציבורית הינה עמוד שדרה חיוני לשם שמירה על אורח חיים בריא של המשטר הדמוקרטי.
3. ניסיון המשיבים להתחמק ממתן המידע המבוקש על ידי העותרת, תוך התעלמות מלשון החוק והתכליות העומדות בבסיסו, וכן מרוח הפסיקה אותה התווה בית המשפט הנכבד, הינו חמור ופוגע בחוק חופש המידע ובכל האינטרסים העומדים בבסיסו.
4. המידע אותו מבקשת העותרת עניינו בפטור שקיבל המשיב 3 – מי שעבד במשך שנתיים בתפקידים בכירים במשרות אמון במשרד מבקר המדינה, וכעת עבר לעבוד במשרה בכירה במשרד ראש הממשלה – מחובת הצינון הסטטוטורית החלה על כל עובד משרד מבקר המדינה המבקש לעבור לעבוד בגוף מפקח.
5. חמור מכך, על פי פרסומים, קיבל המשיב 3 במשך שנתיים תוספות שכר גבוהות המוענקות לעובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת, וזאת על אף שנטען על-ידי משרד מבקר

המדינה כי משום שלא עסק בביקורת, לא חלה עליו תקופת צינון זו.

6. העותרת עשתה כל שלא ידה על מנת לקבל את המסמכים מחוץ לכתליו של בית משפט נכבד זה, ולרבות צמצום המידע אותו היא מבקשת, ציון עניינה במידע וכן הבאת פסיקה בפני המשיבים, וזאת על מנת לסייע להם לקבל את ההחלטה המתחייבת על פי כל דין.
7. לצערה הרב, בחרו המשיבים לסרב לבקשת המידע, ותוך שהם משיבים בסירוב גורף, לאקוני, שרירותי ונעדר נימוקים – ותוך שהם מפירים את חובתם על פי חוק חופש המידע ועל פי כללי המשפט המנהלי.
8. בעתירה שלהלן, תציג העותרת בפני בית המשפט את הפגמים אשר נפלו בהחלטתם של המשיבים לסרב לבקשת המידע על ידיה, וכן תבקש לחייב את המשיבים לפעול בהתאם לחוק חופש המידע ובהתאם להלכה הפסוקה ולהמציא לעותרת את המידע אשר ביקשה לקבל, ולאחר שהעותרת עשתה את כל המוטל עליה על-פי דין למיצוי ניסיונה לקבל את המידע שלא באמצעות פנייה לבית משפט נכבד זה.
9. כל ההדגשות במסמך לעיל ולהלן הוספו ע"י העותרת, אלא אם צוין אחרת.

2. הצדדים לעתירה

העותרת

10. העותרת היא **התנועה למען איכות השלטון בישראל**, עמותה רשומה כדין, תנועה עצמאית א-פוליטית ובלתי מפלגתית, המציינת בימים אלו 32 שנים של עשייה ציבורית ומשפטית בהן חרטתה על דגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירות נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מנהל ציבורי תקין. העותרת היא ארגון אזרחי המונה כ-60,000 חברים ופעילים, ולמעלה מ-211,000 עוקבים ברשתות החברתיות.

המשיבים

11. המשיב 1, **משרד מבקר המדינה**, הינו "רשות ציבורית" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק חופש המידע. על המשיב 1 חלות הוראות החוק המחייבות אותו למסור לידי כל אזרח או תושב ישראל כל מידע המבוקש על ידו, ובלבד שהמידע אינו נופל במסגרת אחד הסייגים המופיעים בחוק.
12. המשיב 2, **הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד מבקר המדינה**, הינו הממונה על העמדת מידע לרשות הציבור אצל המשיב 1, ואשר מונה בהתאם לסעיף 3 לחוק חופש המידע.
13. המשיב 3 הוא **המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, עוה"ד עדן ביזמן**, אשר כיהן בין השנים 2019 – 2021 בתפקידים הבכירים של **ראש מטה מבקר המדינה והמשנה למנכ"ל מבקר המדינה**, והוא צד שלישי פוטנציאלי לבקשת המידע שבין העותרת לבין המשיבים 1-2.
14. יצוין, כי המשיב 3 מצורף לעתירה זו **על מנת שתנתן לו ההזדמנות להביא את עמדתו בפני בית המשפט הנכבד, ובכך לקצר ולייעל את ההליך המשפטי ועל מנת להביא לסיומו המהיר**. מדובר בצירוף משיב חריג מקום המדובר בהליך המתנהל על פי חוק חופש המידע, והאמור בו לגבי צירוף צדדים שלישיים – ובפרט סעיף 13 המטיל על המשיבים 1-2 חובה לפנות לצד ג'.

העלול להפגע ממסירת המידע מקום בו שוקלת הרשות למסור את המידע.

15. כפי שיפורט להלן, והגם שהמשיבים 1-2 מבקשים להתלות בסייג בחוק שעניינו פרטיותו של צד ג', והגם שמפנים הם לחוק הגנת הפרטיות ולהנחיות היועמ"ש המאפשרות מסירת מידע פרטי בהסכמתו של הגורם מושא בקשת המידע – **הרי שהרשות לא ביצעה כל פנייה אל המשיב 3, ולמעשה נכנסה על דעת עצמה בנעליו וסירבה למסור את המידע.**

16. אשר על כן, על אף שהלכה פסוקה היא שבהליכי חופש מידע חלות הוראות מתונות יותר בנוגע לצירוף צדדים שלישיים (וראו לעניין זה עמ"מ 49/16 **עמוס רגב ואח' נ' רביב דרוקר ואח'** (פורסם בנבו, פסקה 12 לפסק הדין, ניתן ביום 10.2.2016), הרי שצירופו של המשיב 3 להליך זה על מנת שתנתן לו האפשרות להביא עמדתו, והגם שאין הדבר מחויב על פי דין, יש בו לשיטת העותרת על מנת לחסוך זמן שיפוטי רב ולייעל את ההליך.

3. הרקע העובדתי

3.1. תוספת השכר לעובדים העוסקים בביקורת במשרד מבקר המדינה

17. החל משנת 1978 מונהגת במשרד מבקר המדינה תוספת שכר מקצועית מיוחדת – "תוספת מבקר המדינה" (להלן: **"תמ"ה"**) – המוענקת לכלל עובדי המשרד, ובחלוקה הקובעת כי עובדים מנהליים יקבלו 2/3 מהתוספת המוענקת לעובדים הנחשבים מקצועיים.

18. תוספת זו, היא פרי החלטה של ועדה בראשות הפרופ' אריה גלברזון, אשר קבעה אז כי **"המגבלות החלות על עובדי משרד מבקר המדינה מתוקף עבודתם במשרד, במיוחד על עבודה נוספת מחוץ למשרד וכן ההגבלות התעסוקתיות במקרה של פרישה מהמשרד",** הן **"משמעותיות בקביעת רמת השכר לעובדי הביקורת והנת"צ"**.¹

19. כך, במשך שנים הונהגה תוספת שכר זו לעובדי המשרד בלבד (המקצועיים והמנהליים), כאשר בסמוך להם שולמו משכורות דרג נושאי משרות האמון במשרד על פי מפתח השכר המשולם לנושאי משרות אמון בהתאם לרמת השכר הנהוגה במשרדי הממשלה – דבר אשר יצר הפרשי שכר משמעותיים בין עובדי המשרד הקבועים לבין עובדי משרות האמון.

20. בחודש ספטמבר 2016 פנו שלושה עובדים בכירים במשרות אמון במשרד מבקר המדינה בבקשה לקבל את תוספת השכר הייחודית הנהוגה במשרד מבקר המדינה (התמ"ה). לאחר מספר גלגולים (המפורטים בהחלטת הוועדה העליונה המיוחדת להפרשי שכר במשרד מבקר המדינה (להלן: **"הוועדה"** **"וועדת השכר"**) המצורפת כנספח 1/ע לעתירה זו), הצטרפו אליהם בחודש מאי 2018 ארבעה עובדים נוספים, אשר ביקשו כי תנתן הכרעה סופית בעניין השוואת תנאי השכר שבין עובדי משרת האמון במשרד מבקר המדינה, לבין יתר עובדי המשרד הנהנים מתמ"ה על פי הסכם גלברזון.

21. בקציר האומר, עיקר נימוקי הפונים התייחסו להעדר הביטחון התעסוקתי לעובדי משרות האמון אשר "עשויים לסיים את תפקידם בכל עת או כאשר הממונה עליהם עוזב את תפקידו",

¹ כפי המצוטט בעמוד 5 להחלטה בבקשות לתשלום הפרשי שכר של נושאי משרות אמון במשרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור, המובאת כנספח 1/ע לעתירה.

ולטענה לפיה חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א – 1951 לא חל על נושאי משרות אמון ואין הם מקבלים תוספת שכר בעבור שעות נוספות על אף מידת הזמינות הנדרשת מהם גם לעבודה בשעות לא שגרתיות.

22. לצד אלו, והדברים חשובים לענייננו דן, טענו הפונים לוועדה כי עובדי משרד מבקר המדינה מקבלים תוספת ייחודית מכח הסכם גלברזון, אשר "נועדה לשמור על עצמאותם ואי תלותם של עובדי המשרד, ולגלם את תקופת הצינון החריגה שחלה על עובדי המשרד שפורשים מתפקידם כפי שנקבע בסעיף 22(ב) לחוק".

23. הפונים אף הטעימו אז וטענו כי דווקא "מגבלות אלו חלות ביתר שאת ביחס לעובדי משרות האמון, מאחר שבעוד שעובד ביקורת או נציבות פועל מול מספר מצומצם של גופים מבוקרים ואינו מצוי במעגל קבלת ההחלטות של מבקר המדינה, עובדי משרות האמון נחשפים לכל פעילותו של המשרד ועלולים לכאורה להיות חשופים ללחצים של גורמים שונים להשפיע על דוחות הביקורת". (פסקה 5, עמוד 3 להחלטת וועדת השכר).

24. עוד טענו עובדי משרות האמון, כי קיימת אפליה בין נושאי משרות האמון במשרד מבקר המדינה, לבין נושאי משרות אמון בכנסת לדוגמא, זאת משום שלטענתם "משרות האמון של מבקר המדינה הינן משרות מקצועיות אשר עוסקות באופן תדיר בגרעין העבודה המשרדית ובדוחות הביקורת" (שם, בפסקה 10).

25. ביום 20.12.2018 ניתנה החלטת הוועדה אשר קיבלה את פנייתם של שבעת עובדי משרות האמון, וקבעה מדרג של מתן תוספת שכר לעובדי משרות אמון במשרד מבקר המדינה אשר עוסקים בליבת העבודה המקצועית של ביקורת ובירור תלונות.

26. כך, החליטה הוועדה (עמודים 6-7) כי בהיותם נושאי משרות אמון במשרד מבקר המדינה אשר עבודתם עוסקת בליבת העבודה המקצועית, הם יהיו זכאים לבחור באחד מבין שני מסלולי שכר:

- א. המשך העסקה במסלול של שכר גלובלי כנושאי משרות אמון וללא תוספת תמ"ה.
- ב. מעבר למסלול שכר לפי דירוג דרגה, בתוספת תמ"ה, כמקובל אצל העובדים המועסקים במשרד מבקר המדינה בדירוג דרגה.

27. ביחס לשלושת הפונים הראשונים, המועסקים במשרות בכירות – שני יועצים בכירים למבקר המדינה וראש המטה של מבקר המדינה – הוחלט כי במידה ויחליטו לעבור למסלול שבו יחושב שכרם לפי דירוג דרגה, יהיו הם זכאים ל-100% תוספת תמ"ה כעובדי ביקורת. על כך הוסיפה הוועדה וכתבה כי בנוגע למשרות בכירות אלו "ישנה ציפייה מצד מבקר המדינה ומנכ"ל המשרד כי שלושת מבקשים אלה בחיי המעשה יבצעו משימות שונות בעולם התוכן של ביקורת המדינה ובירור תלונות הציבור ומטלות אלה גוזלות חלק ניכר ומשמעותי מעבודתם". (החלטת הוועדה, עמוד 11)

28. להשלמת התמונה יצוין כי ביחס לארבעת המבקשים הנוספים, המועסקים במשרות אמון מנהליות – מנהלת לשכת המבקר, מנהלת לשכת המנכ"ל, נהג המבקר ונהג המנכ"ל – נקבע כי יהיו זכאים ל-2/3 תמ"ה כעובדים מנהליים.

העתק החלטה בבקשות לתשלום הפרשי שכר מיום 20.12.2018 מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח

3.2. תקופת הצינון החלה על עובדי מבקר המדינה

29. על פי סעיף 22(ב)(2) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב] (להלן: "חוק מבקר המדינה"), עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר". זאת בעוד חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1959, קובע איסורים שחלים על עובד מדינה שפרש משירות הציבור למשך שנה לאחר פרישתו.

30. כפי האמור לעיל בהחלטת הוועדה – הן בטענות המבקשים המובאות בדוח הוועדה (בעמודים 3-4) והן בציטוט המובא מתוך דוח גלוברזון, עניינו של סעיף 22(ב)(2), המחיל על עובדי משרד מבקר המדינה תקופת צינון חריגה וארוכה במיוחד, הוא להבטיח את עצמאותם ואי התלות הנדרשת לטובת ביצוע עבודת הביקורת, ובפרט למנוע את המצב בו יתרחש מעבר של עובדים (ובפרט בכירים), מגוף הביקורת אל גופים מבוקרים, ועל מנת למנוע את ניגודי עניינים המובנים מאליהם הכרוכים במעבר מעין זה.

31. יחד עם זאת, ולנוכח תקופת הצינון הארוכה, קבע המחוקק הסדר משלים בחוק מבקר המדינה, המובא בסיפא לסעיף הצינון, ומעניק למבקר המדינה את הסמכות לפטור את עובד משרד המדינה אשר עסק בביקורת מתקופת הצינון הקבועה בחוק, או לקצוב תקופה זו.

32. יצוין, כי ככל החלטה מנהלית, כפופה החלטתו זו של מבקר המדינה לביקורת המשפט המנהלי, ועליה להיות מנומקת, עניינית, מבוססת תשתית עובדתית ומשפטית ראויה, סבירה ומתוך שיקולים ענייניים.

33. הנה כי כן, לסיכומו של חלק זה, הניחה העותרת בפני בית המשפט הנכבד את הרקע לתשתית העובדתית הנצרכת לשם הכרעה בעתירה זו. ככלל, ומאז החלטת הוועדה בשלהי שנת 2018, ניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה המועסקים במשרת אמון, ואשר תחומי עיסוקם נושק לליבת עבודת משרד המבקר, קרי עוסקים בביקורת, האפשרות לקבל תוספת שכר מיוחדת בהיקפים של 100% או של 2/3.

34. מתוך כך, תטען העותרת (ואף תרחיב במורד העתירה), כי מקום בו ניתנה תוספת שכר "תמ"ה" לעובד משרד מבקר המדינה, הרי שכפועל יוצא מכך – עסק הוא במסגרת עבודתו בביקורת, ומשכך, חלה עליו חובת הצינון המוגברת הקבועה בחוק, אלא אם פטר אותו מכך מבקר המדינה בהחלטה מנהלית מנומקת וסבירה.

35. ומשהונחו יסודות אלו ברקע הדברים, תבקש העותרת לעבור מן הכלל אל הפרט.

3.3. מינוי עוה"ד ביזמן לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה ומיצוי

הליכים מטעם העותרת

36. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט" (להלן: "הכתבה"), ולפיה מונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, בתפקידים הבכירים של ראש מטה מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל במשרד ראש הממשלה.

37. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה אשר הובאו לעיל בפרק 3.2.

38. עוד צוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נכללה גם עבודת ביקורת, היא בכך ששכרו עמד על למעלה מ-50 אלף ש"ח לחודש – כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת שכר מיוחדת הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.

העתק כתבתו של שחר אילן אשר פורסמה בכלכליסט ביום 13.10.2021 מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח ע/2.

39. אשר על כן, ולאור האמור לעיל, פנתה העותרת עוד באותו היום אל המשיב 2, בפנייה על פי חוק חופש המידע ובה ביקשה לקבל את פרטי המידע הבאים:

- א. אישור ביטול/קיצור תקופת הצינון אשר ניתן לעוה"ד ביזמן על ידי מבקר המדינה וכפי הקבוע בחוק.
- ב. חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור האמור לעיל בסעיף א.
- ג. תלושי השכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה, בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021.

40. למעלה מן הצורך, והגם שסעיף 7(א) לחוק חופש המידע קובע באופן חד משמעי כי "אין המבקש חייב לציין את הטעם לבקשתו", עמדה העותרת באופן מפורט על הטעמים לבקשתה, ולרבות ניסיונה לברר האם מר ביזמן אכן עסק בביקורת בעבודתו במשרד מבקר המדינה, והאם קיבל את תוספת השכר הניתנת לעובדי משרת אמון במשרד מבקר המדינה.

41. לא זו אף זו, על מנת למצות הליכים בצורה מיטבית ולייעל את ההליך, וכן לנוכח סדי הזמן הדחופים בעניין זה – הנובעים מכך שעוה"ד ביזמן כבר החל את תפקידו במשרד ראש הממשלה – צמצמה העותרת את גדרי המידע המבוקש והביאה כבר במכתבה זה את אי התנגדותה לשימוש באפשרות הקבועה בסעיף 11 לחוק חופש המידע, המאפשר לממונה להשחיר את כלל המידע שאינו רלוונטי לבקשה, כך שישאיר במידע אך ורק את שמו המלא של עוה"ד ביזמן, תפקידו, והשכר שקיבל.

42. העותרת אף הרחיבה למעלה מן הצורך, וכבר בשלב מוקדם זה הביאה בפני הממונה פסיקה הדנה בדיוק בבקשות מעין אלו, והמלמדת על חובתו להעביר לה את המידע המבוקש – והכל בכדי להמנע מגרירת הרגליים המאפיינת לעתים הליכים מעין אלו, ובכדי לאפשר את מיצוי ההליך מחוץ לכתליו של בית משפט נכבד זה.

העתק פנייתה של העותרת על פי חוק חופש המידע מיום 13.10.2021 מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח ע/3.

43. להשלמת התמונה יצוין, כי עוד באותו היום, 13.10.2021 נשלח מכתב נוסף, למבקר המדינה עצמו, בו עמדה העותרת על האמור בכתבה, ותוך שהיא מביאה בפניו את חששה שמא מדובר במצב עניינים שאינו תקין – ואשר עומד בניגוד מוחלט לאמור בחוק מבקר המדינה, ולתכליות העומדות בבסיסו. במכתב זה בקשה העותרת לקבל את תגובתו של מבקר המדינה לאמור

בכתבה, וכן בקשה לקבל החלטתו המנהלית לאשר לעוה"ד ביזמן את ביטול תקופת הצינון.

העתק פנייתה של העותרת מיום 13.10.2021 אל מבקר המדינה מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח

4/ע

44. בחלוף 12 ימים, ולאחר שלא נתקבל כל מענה, פנתה העותרת פעם נוספת ביום 25.10.2021 אל המשיב 2, במכתב תזכורת בעניין חופש המידע בו הבהירה את **חשיבות בירור העניין במהירות המירבית**, ותוך שהיא מדגישה כי המדובר במידע קיים אשר אין צורך לעבדו ועל כן כל עיכוב שמבחינת למעלה מן הצורך מעלה חשש לגרירת רגליים שלא מן העניין.

העתק מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל המשיב 2 מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח 5/ע

45. עוד באותו היום, ולאחר שמכתבה זה לא נענה אף הוא, פנתה העותרת במכתב תזכורת אל מבקר המדינה, ובקשה את תגובתו לטענות בהקדם.

העתק מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל מבקר המדינה מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח

6/ע

46. הגם שעניינו של הליך זה הוא בבקשה לקבל מידע על פי חוק חופש המידע, לשם השלמת התמונה, ועל מנת שלא יעלם דבר מענינו של בית המשפט הנכבד, תציין העותרת כי עוד באותו היום – 25.10.2021 – פנתה היא למעסיקו החדש של עוה"ד ביזמן, מר יאיר פינס מנכ"ל משרד ראש הממשלה, בפנייה בה הביעה בפניו את חששותיה שמא עוה"ד ביזמן יכול ומועסק בניגוד לדין ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב בחוק. במכתבה זה בקשה העותרת להביא בפני מר פינס את השתלשלות האירועים עד לאותו שלב, וכן להביא בפניו את חובתו לברר לעומק את הטענות שעלו בתקשורת והאמורות לעיל.

העתק מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל מנכ"ל משרד ראש הממשלה מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח 7/ע

47. ביום 11.11.2021 נתקבלה תגובתו של המשיב 2, עו"ד פנחס וולף, הממונה על חופש המידע במשרד מבקר המדינה. בתגובתו זו העביר המשיב 2 את מסמך "ההחלטה בעניין בקשת עובד המשרד מר עדן ביזמן לאישור העסקתו בגוף מבוקר", קרי פריט המידע המבוקש בסעיף 39א'.

48. יצוין כבר כעת, כי בהחלטה האמורה מציין מבקר המדינה כי בשני תפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה – קרי ראש המטה והמשנה למנכ"ל – לא עסק עוה"ד ביזמן במטלות ביקורת, למעט "זיקה מצומצמת ביותר לנושאי ביקורת אשר באה לידי ביטוי בסיוע טכני לגורמי הביקורת בקבלת חומרים מגופים מבוקרים, וכן במתן ייעוץ כללי במספר סוגיות נקודתיות בהיבט תקשורת-ציבורי בלבד".

העתק החלטה בעניין בקשת מר עדן ביזמן לאישור העסקתו בגוף המבוקר מיום 02.09.2021 נספח

8/ע

49. בהמשך מכתבו, התייחס המשיב 2 ליתר פרטי המידע אותם ביקשה לקבל העותרת. ביחס לפריט המידע המסומן א' בצו המופיע ברישא לעתירה זו, **חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור בקשתו של עוה"ד ביזמן**, השיב הממונה כי לא חלה עליו חובה למסור את המידע, היות והמדובר לשיטתו במסמך החוסה תחת הקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק.

50. יצוין, כי מעבר לציון סעיף החוק, **נמנע המשיב 2 מלנמק את סירובו למסור את המסמך, כמו להציג את מארג השיקולים אשר עמדו בבסיס החלטה לאקונית זו.**

51. באשר למידע המסומן ב' בצו המופיע ברישא לעתירה זו, **תלושי השכר של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021**, ציין המשיב 2 כי לשיטתו המדובר במידע שאין למסרו בהיותו מידע הנכנס תחת החריג בסעיף 9(א)(3) לחוק בדבר מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**").

52. למרבה ההפתעה, הוסיף המשיב 2 וצירף להחלטתו את עמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שהובעה בהשלמת הטיעון בדנ"מ 6602/17 **ראש הממשלה נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה**, כדלקמן:

"פרשנות הסייג הקבוע בסעיף 9(א)(3) לחוק, היא כי אין הרשות מוסמכת לבחון את הפגיעה בפרטיות לאור ההגנות הקבועות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, ועל כן אין היא מוסמכת למסור, במענה לבקשת חופש מידע, מידע אשר יש בגילוי פגיעה בפרטיות על פי סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, **אלא אם כן הסכים מושא המידע למסירתו, או שחל עליו דין אחר המתיר את הגילוי**" (פס' ג')

53. לא בכדי כתבה העותרת "למרבה ההפתעה", שכן – והדברים יורחבו במורד חלקה המשפטי של העתירה – כותב היועץ המשפטי באופן שאינו משתמע לשתי פנים "**אלא אם הסכים מושא המידע למסירתו**". לשון דומה מופיעה גם בסעיף 2א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

54. **אלא, שהמשיב 2 מעולם לא פנה למשיב 3 לקבל את עמדתו בנוגע למסירת המידע, אלא בחר להכנס בנעליו ולסרב למסור את המידע**, ועל כן כלל לא ברור מקורה הנורמטיבי של דחיית הבקשה (ועל כן, בהרחבה, בטיעון המשפטי במורד עתירה זו).

העתק תגובת המשיב 2 מיום 11.11.2021 מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח ע/9

55. הנה פרשה העותרת את התשתית העובדתית לעתירה זו. לאור האמור לעיל, ולאחר שמוצו כל ההליכים אל מול המשיבים עצמם, לא נותר לה לעותרת אלא לפנות אל בית המשפט הנכבד בבקשה כי יעניק לה את הסעד המבוקש בראשית עתירה זו, וכפי שמורה סעיף 17 לחוק חופש המידע.

4. הטיעון המשפטי

4.1 תשתית נורמטיבית- חוק חופש המידע

56. חשיבותה של הזכות לקבלת מידע מרשויות הציבור נדונה במספר פסקי דין מכוננים, והוכרה כזכות עילאית, "ציפור נפשה של הדמוקרטיה", וכזכות שיש לה מקום של כבוד בהיכל זכויות היסוד של האדם (וראו לעניין זה, ע"מ 7024/03 **עו"ד אריה גבע נ' יעל גרמן** (פורסם בנבו, 6.9.2006 (להלן: "**פרשת גבע**"); ע"מ 10845/06 **שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו** (פורסם בנבו, 11.11.2008) (להלן: "**פרשת שידורי קשת**").

57. יפים לעניין זה, דבריה של כב' השופט חיות בפס' 8 לחוות דעתה בע"מ 9135/03 **המועצה**

להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217 (2006) (להלן: "פרשת המועצה להשכלה גבוהה"):

"הזכות לקבלת מידע על פעילותן של רשויות ציבוריות היא מאבני היסוד של חברה חופשית. היא נוגעת לעצם קיומו של המשטר הדמוקרטי, היא מזינה את חירות הביטוי וניזונה ממנה, והיא משקפת את התפיסה המשפטית שלפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידיה..."

58. מושכלות יסוד בשיטת המשפט הישראלית הן, כי בבסיס הזכות לחופש המידע עומדת תכלית **הפיקוח שהיא מאפשרת על תקינות פעולותיה של הרשות הציבורית**. באמצעות חופש המידע ניתן להגביר את השקיפות בה מחויבת כל רשות ציבורית מעצם טיבה וטבעה:

"... שקיפות פעולותיהן של רשויות השלטון מאפשרת לאזרחים להתחקות על פעולות אלה ועל השיקולים שעמדו בבסיסן ולבקרן, ככל שהדבר דרוש, והיא תורמת תרומה מכרעת ל"היגיינה הציבורית" ולשיפור איכותה של פעולת הרשות בידועה כי פעולותיה ותהליך קבלת החלטותיה חשופים ושקופים לעין הציבור." **(שם)**

59. מאז ראשית שנת 1999 קיים במדינת ישראל חוק חופש המידע, ה"מהווה תמוכה נוספת של המשטר הדמוקרטי במדינת ישראל, בהיותו עוגן חוקי לזכותם של אזרחי ישראל ותושביה לקבל מידע מרשויות ציבור" (פסקה 11 לחוות דעתה של השופטת ארבל ב**פרשת גבע**), ואשר באמצעותו עיגן המחוקק בחוק כתוב את מעמדה של הזכות לחופש המידע, כפי שהוכרה והתגבשה בפסיקה במהלך השנים שטרם חקיקת החוק.

60. סעיף 1 לחוק פותח בהצהרה הטובעת את הכלל, "כלל שלאורו יש לקרוא את החוק כולו" **(פרשת גבע, פס' 14 לחו"ד השופטת ארבל)**:

"לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות חוק זה."

61. ובהמשך, ונוכח חשיבות הכלל והזכות למידע, מעניק המחוקק הגדרה רחבה ביותר למושג המידע, באשר הוא קובע בסעיף 2 לחוק כי מידע הוא **"כל מידע המצוי ברשות ציבורית, והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב"**.

62. יחד עם זאת, מקים החוק מספר סייגים לעניין דחיית בקשות למידע, ביניהן העילות הנזכרות בסעיף 8 - לחוק שעניינו דחיית בקשות למידע אם נתקיימה בהן אחת מהעילות הנקובות שם, כגון בקשה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה, שהרשות נקטה אמצעים סבירים אך התברר לה שלא ניתן לאתר המידע או שאינו מצוי ברשותה וכדומה.

63. סייגים נוספים קבועים בסעיף 9 לחוק, המחולק לשני סעיפים משנה. סעיף 9(א) עניינו מידע שהחוק קובע באופן קטגורי כי הרשות לא תמסרו מאחר ויש בגילוי משום פגיעה באינטרסים חיוניים ומשמעותיים כביטחון המדינה, יחסי החוץ של המדינה, ביטחון הציבור או בטחונו ושלומם של אדם או שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות.

64. יצוין, והדברים יובאו בהרחבה בהמשך, כי על אף שהאיסור בסעיף זה הינו קטגורי לכאורה, **הפסיקה עם השנים קראה והרחיבה אל תוך הסעיף, ותוך שהיא מאפשרת במקרים רבים את**

מסירת המידע.

65. כפי המפורט בחלק העובדתי לעיל, בסירובם למסור את המידע המבוקש על ידי העותרת בפריט המידע המסומן "ב" (תלושי השכר של המשיב 3), הסתמכו המשיבים על סעיף 9(א)(3) הקובע כדלקמן:

9. (א) רשות ציבורית לא תמסור מידע שהוא אחד מאלה:
[...]

(3) מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות), אלא אם כן הגילוי מותר על פי דין;

66. כסעיף משלים לסעיף 9(א), קבע המחוקק את סעיף 9(ב) המונה רשימת סוגי מידע שאין הרשות חייבת למסרם. התייחסה לכך כב' השופטת ארבל בפרשת גבע כאשר פירשה כי:

"במילים אחרות, אין מדובר בסייגים שבהתקיימם נחסמת אפשרותו של המבקש לקבל לידי את המידע, אלא הדבר נתון לשיקול דעתה של הרשות". (ראו גם כב' השופטת חיות בפסקה 11 לפסק דינה בפרשת המועצה להשכלה גבוהה).

67. כפי המפורט בחלק העובדתי לעיל, בסירובם למסור את המידע המבוקש על ידי העותרת בפריט המידע המסומן "א" (חוות הדעת המשפטית), הסתמכו המשיבים על סעיף 9(ב)(4) הקובע כדלקמן:

9(ב) רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע שהוא אחד מאלה:
[...]

(4) מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות בין עובדי רשויות ציבוריות, חבריהן או יועציהן, או של דברים שנאמרו במסגרת תחקיר פנימי, וכן חוות דעת, טיוטה, עצה או המלצה, שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין;

68. בהמשך לסייגים הקבועים בסעיפים 8-9, נקבע סעיף 10 לחוק המתווה את שיקולי הרשות הציבורית בבואה לבחון את האפשרות לסרב לבקשה למסירת מידע על פי הסייגים הקבועים בחוק, ובקבעו כי עליה לתת דעתה, בין היתר, לעניינו של המבקש במידע אם ציין זאת, ולעניין הציבורי שבגילוי המידע מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או בטיחותו, או שמירה על איכות הסביבה.

69. ולבסוף, קובע סעיף 11 לחוק תנאים למסירת מידע חלקי. תנאים אלו נקבעו על ידי המחוקק ללמדנו "על מגמת החוק לאפשר מסירה מירבית של המידע ברוח העיקרון שנקבע בסעיף 1 לחוק ובהתחשב בקיומם של סייגים למסירת המידע כקבוע בסעיף 9" (פס' 14 לחוות דעתה של כב' השופטת ארבל בפרשת גבע):

11. מסירת מידע חלקי ומסירת מידע בתנאים

היה המידע המבוקש מידע אשר הרשות הציבורית רשאית או חייבת שלא למסרו כאמור בסעיף 9, וניתן לגלות את המידע, ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה או הכבדה ניכרת על פעולתה של הרשות, תוך השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או תוך התניית תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו, תמסור הרשות את המידע בהשמטות, בשינויים או בתנאים המחויבים, לפי הענין; נעשו השמטות או שינויים כאמור, תציין זאת הרשות, אלא אם כן אין לגלות עובדה זו,

מהטעמים המפורטים בסעיף 9(א)(1).

70. הנה כי כן, בבואו של בית המשפט הנכבד לדון בשאלת הפעלת שיקול הדעת של הרשות בסירובה להעניק למבקשת מידע את אשר בקשה, עליו לבחון זאת תחילה תחת אמות המידה אשר קבע המשפט המנהלי, ובהם מבחני סבירות ומידתיות ובאמצעות הכלים, אשר העניקו לו הסייגים המופיעים בסעיפים 8-9 לעיל. כל זאת תוך קשר עין תמידי על הכלל לפיו **מסירת המידע**

היא הכלל וחיסונו הוא החריג.

71. בשלב הבא, וגם אם מצא בית המשפט הנכבד כי שיקול דעתה של הרשות היה סביר ומידתי, מסורה לו לבית המשפט סמכות ייחודית ורחבה ביותר, על פי **סעיף 17(ד) לחוק חופש המידע**, החורגת מגדר הביקורת השיפוטית המקובלת על מעשי הרשות המנהלית, במסגרתה מוסמך בית המשפט להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו **ועל אף הוראות סעיף 9 להורות על גילוי המידע**. וזאת אף אם לא נמצא בשקול דעתה של הרשות כל פגם על פי מבחני המשפט המנהלי.

72. זוהי סמכות יוצאת דופן, החורגת מגדר הביקורת השיפוטית המקובלת (והמצומצמת בדרך כלל) על מעשי הרשות, והיא ממחישה ומדגישה את חשיבותו של עקרון חופש המידע שלהגשמתו נועד החוק. (וראו לעניין זה **פרשת המועצה להשכלה גבוהה**, פס' 22-23 לפסק דינה של כב' השופטת חיות).

73. ועל כן, בעתירה דנן, תבקש העותרת מבית המשפט כי יבחן את סירובם של המשיבים על פי הכלים אשר העניק לו המחוקק ביוצרו את חוק חופש המידע, ולרבות הסייגים המופיעים בסעיפים 9(א)(3) ו-9(ב)(4), אליהם התייחס המשיב 2 במכתבו מיום 11.11.21 המופיע בנספח 9/ – ראשית במבט כללי, ולאחר מכן בהתייחסות לכל סעיף בנפרד, ולרבות מבחן האיזון שבין סירוב הרשות לבין האינטרס הציבורי שבגילוי המידע.

74. כן תבקש העותרת כי בית המשפט יבחן את סירוב המשיבות למסירת המידע, גם לאור הסמכות המיוחדת המוענקת לו מכוח ס' 17 האמור לחוק – ובהתייחס גם לכללי המנהל התקין החלים על החלטה מנהלית המתקבלת על ידי הרשות.

75. וכעת, ראשון ראשון, ואחרון – אחרון.

4.2. התייחסות העותרת לסירוב למסור את פריט המידע "א" – חוות הדעת המשפטית

76. כאמור לעיל, לאחר סיווג המידע, על הרשות לערוך מלאכת איזון על פי הכללים האמורים בחוק ובפסיקה, בין האינטרס הציבורי הרחב עליו היא מופקדת, לבין האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע. בחינה זו תהיה בעלת שלושה שלבים: בחינת השיקולים שבסעיף 10 לחוק; בחינת חלופות גילוי פוגעניות פחות בהתאם לשיקולי המידתיות שבסעיף 11 לחוק; ולבסוף, בחינת הנסיבות הקונקרטיות של בקשת המידע דנן, וכפי שתביא העותרת להלן.

77. כאמור לעיל, סירוב המשיב 2 למסירת חוות הדעת המשפטית לידי העותרת התבסס על חריג הדיונים הפנימיים אשר מעוגן בסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע שהוא אחד מאלה:

"(4) מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות בין עובדי רשויות ציבוריות, חבריהן או יועציהן, או של דברים שנאמרו במסגרת תחקיר פנימי, וכן חוות דעת, טיוטה, עצה או המלצה, שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין";

78. על מהותו של חריג זה עמד בית המשפט בהרחבה בפרשת המועצה להשכלה גבוהה. לאור הלכה מנחה זו, המשיך בית המשפט לאורך השנים להתוות את הדרך בה על הרשות המנהלית להפעיל את שיקול דעתה בבואה לסרב לבקשת מידע על בסיס חריג זה.

79. הרציונאל אשר עומד בבסיס חריג הדיונים הפנימיים בסעיף 9(ב)(4) הינו מניעתו של "אפקט מצנן" אשר יוטל על הרשות הציבורית ונציגיה, וירתיעם מקיום דיונים כנים. בכך, עלול ליפול פגם בהליך קבלת ההחלטות של הרשות ובאיכות ההחלטות עצמן, שכן הנוטלים חלק בהליך עלולים לחשוש מהשלכות חשיפת עמדותיהם ודבריהם, ולאור זאת להתאים התנהלותם באופן שיפגע בתקינות ההליך. התייחסה לכך השופטת חיות בפסקה 12 לפסק דינה בפרשת המועצה להשכלה גבוהה:

"הטעם המרכזי להצדקת הסייג למסירת מידע מן הסוג הנזכר בסעיף 9(ב)(4) לחוק נעוץ בחשש מן "האפקט המצנן" (Chilling Effect), המתבטא ברתיעתם של חברי הרשות הציבורית ועובדיה לקיים דיונים כנים מקום שאין מובטח בו מעטה מסוים של חיסיון לדעות המוחלפות בתהליך קבלת ההחלטות."

80. יחד עם זאת, וכפי שהדגיש בית המשפט באותה הפרשה, החשש מאפקט המצנן והצורך להגן על דיון פתוח אינו חזות הכל, ואין הוא מאפשר לרשות לסרב לכל בקשת גילוי מידע המוגשת לפתחה. למול האינטרס הציבורי שבשמירה על הליך קבלת החלטה איכותי, ניצב האינטרס הציבורי שבפומביות הדיון ושקיפותו לציבור, לצורך ביקורת בלתי אמצעית שתופעל עליו ועל ההחלטות המתקבלות ברשות.

81. לאור זאת, כאמור, נקבע בפסיקה כי בסירוב להעברת המידע על בסיס סעיף 9(ב)(4), על הרשות לערוך את האיזון בין האינטרסים השונים, תוך התחשבות באמור בסעיפים 10-11 לחוק. משהובהר כי המשיבים התעלמו מחובתם לבחון את מסירת המידע בכפוף לסייגים הקבועים בחוק, תבחן העותרת את המבחן הקבוע בפסיקה.

בחינת עוצמת החשש מפני "אפקט המצנן"

82. כאמור, הרציונאל העומד בבסיס מבחן האיזון, הינו ההימנעות מ"אפקט מצנן" שעשוי להיות מוטל על הרשות ועובדיה, ובכך להרתיעם מקיום שיג ושיח כן ופתוח שיוביל לקבלת ההחלטה הטובה ביותר. זאת, בשל חשש שעמדותיהם ייחשפו בהמשך לכלל הציבור ולביקורתו – מצב העלול לפגום ביכולת הרשות לבצע את תפקידה באפקטיביות.

83. יחד עם זאת, אין עוצמתו של ה"אפקט המצנן" זהה בין בקשה לבקשה, ובין מסמך למסמך, ובכל מקרה – על הרשות להימנע משימוש גורף בנימוק ה"אפקט המצנן" על ידי הפיכתו לחסם מוחלט בפני גילוי המידע.

84. יפים לעניין זה, דבריה של כב' השופטת ארבל בפסקה 22 לחוות דעתה בפרשת גבע:

"ערה אני לכך שהעיריה סבורה כי גילוי המידע בשלב כה מוקדם עלול להרתיע משתתפי דיונים דומים בעתיד מלהביע דעותיהם ולנהל דיון ענייני. אכן, מדובר באינטרס שאין להקל בו ראש ויש ליתן לו משקל הולם. ברם, אין להפוך שיקול זה לחסם מוחלט מפני גילוי המידע. **קיומו של חשש כללי מפני הפעלת לחצים חיצוניים לא די בו על מנת שהרשות תוכל לעשות שימוש בעילת החיסיון של סעיף 9(ב)(4) לחוק. יש לבחון חשש זה על רקע נסיבות העניין ואופיו של הנושא הנדון, כאשר ברקע הדברים הציפיה כי מי שנוטל חלק בעשייה הציבורית יידע כי הכלל הינו כלל של גילוי ואילו חיסיון המידע הוא החריג לו, כי הוא יעמוד בלחצים ויפעל באופן מקצועי וענייני.**"

85. אמת, קיימים מקרים בהם החשש מאותו "אפקט מצנן" עשוי להיות משמעותי במיוחד, דוגמת דיונים של ועדות מומחים, ועדות וולונטריות, ועדות מכרזים או מקום בו יושבים נבחר ציבור.

86. אולם, במקרה דנן עוסקת בקשת המידע בחוות הדעת המקצועית של **הייעוץ המשפטי למשרד מבקר המדינה**. בהתייחס לדבריה של כב' השופטת ארבל כפי שהובאו לעיל, הציפיה היא כי הנוטלים חלק בפעילות חשובה זו, **ידעו לעמוד בלחצים ולפעול באופן מקצועי**.

87. לאור זאת, תטען העותרת כי המשקל שיש להעניק לחשש מ"אפקט מצנן" ביחס לגורמים אלו הינו **נמוך משמעותית** בהשוואה לגופים אחרים, ובוודאי אינו עומד כדי חסם מוחלט לשם מסירת מידע בצורה גורפת כל כך. דברים אלו מתחדדים אף יותר נוכח כובד משקלו של האינטרס הציבורי בחשיפת המידע, וכפי שיפורט להלן.

88. ולעניין זה, תבקש העותרת לטעון, כי יש מקרים (ובהם המקרה דנן), בהם נסוג האינטרס בשמירה על חסיון הדיונים הפנימיים, המגולם בתוך החשש מהאפקט המצנן, **מפני האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע:**

"יהא הדבר אשר יהא, ככל שלאינטרס שעליו מצביע המבקש, בין האינטרס הפרטי ובין האינטרס הציבורי, משקל כבד יותר – **כך תגבר הנטייה להורות על חשיפת המידע למרות סעיף החיסיון**" (עמ' 1825/02 **מדינת ישראל - משרד הבריאות נ' איגוד בתי אבות-א.ב.א.** מופיע בנבו, 06.01.05, פס' 20 לחוות דעתה של כב' השופטת (כתארה דאז) נאור)

89. גם בית משפט נכבד זה יישם הלכה זו ביושבו כבית הדין לעניינים מנהליים. התייחסה לכך כב' הנשיאה ארד בפסק דינה בעניין עתמ (י-ם) 1317/09 **א.ש תעשיות אקולוגיה ישראל (2000) בע"מ נ' המשרד להגנת הסביבה**, פורסם בנבו, 14.12.2009 (להלן: "**פרשת תעשיות אקולוגיה**"):

"נראה כי המשיב לא נתן משקל ראוי לאינטרס הציבורי שבגילוי המידע אלא הסתפק בהוראת סעיף 9(ב)(4) ובאינטרס הכללי להבטיח את תקינות פעולת הרשות הציבורית, כדי להימנע מגילוי המידע. ואולם, **לא ניתן לסרב לגלות את המידע רק משום שמדובר בפרוטוקולים של דיונים פנימיים אלא על הרשות הציבורית לשקול את המקרה לגופו ולהחליט בו לפי נסיבותיו.**" (שם, פס' 28).

90. ובענייננו דנן, אין העותרת מבקשת לדעת את זהותם של כותבי חוות הדעת המשפטית, אלא אך את הנימוקים המשפטיים העומדים בבסיס החלטת מבקר המדינה לפטור את המשיב 3 מחובת הצינון החלה עליו. כן מבקשת העותרת להבין האם בפני מקבלי ההחלטות ניצבה התשתית העובדתית המלאה בטרם קיבלו החלטתם זו, וכן מהי אותה התשתית – וכפי שיובא להלן.

4.3. התייחסות העותרת לסירוב המשיבים למסור את פריט "ב" – תלושי השכר

של המשיב 3

91. בפניותיה למשיבים, ביקשה העותרת לקבל את תלושי השכר של המשיב 3, על מנת לבחון האם הוא קיבל את תוספת התמ"ה לשכרו משום שהוא עסק במשרד מבקר המדינה בביקורת.
92. כאמור לעיל, סירוב המשיב 2 למסירת תלושי השכר של המשיב 3 התבסס על החרג הקבוע בסעיף 9(א)(3) הקובע כי לא יימסר "מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות".
93. הנה, סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע מפורשות כי אין לפגוע בפרטיות של אדם **ללא הסכמתו**. כלומר, אם הסכים אדם ל"פגיעה" בפרטיותו – הרי שאין בכך הפרה של הוראות חוק הגנת הפרטיות. סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי הסכמה יכול שתהיה במפורש, ויכול גם שתהיה מכללא – קרי בהתנהגותו של האדם ניתנה הסכמתו.
94. על כך, הוסיפה הפסיקה וקבעה כי קיימת הנחה ולפיה מי שמכהן במשרה ציבורית בכירה **רואים בו כאילו הסכים מכללא שרמת ההגנה על פרטיותו תהא פחותה יותר מזו של אדם שאינו לוקח חלק בעשייה ציבורית** (ע"מ 7678/16 רביב דרוקר ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח' (פורסם בנבו 7.8.2017)).
95. הוזה אומר, שתנאי הכרחי לשם סיווג מידע ככזה שמסירתו תהווה פגיעה בפרטיות, הוא פנייה לצד שלישי אשר יכול ופרטיותו נפגעת וזאת בטרם סיווג המידע כחוסה תחת סייג הפגיעה בפרטיות. יפים הדברים עוד יותר מקום המדובר באדם אחד המשמש כעובד בכיר ברשות הציבורית [עוד על ניתוח הפגיעה בפרטיות ראו: רבקי דב"ש חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998: מדריך למשתמש (רבקי דב"ש ואלעד מן עורכים 2021) בעמוד 111, (להלן: חוק חופש המידע: מדריך למשתמש)].
96. כך גם קובע סעיף 13 לחוק, אשר מעגן מנגנון לפיו במידה ו"נתבקש מידע הכולל פרטים על אודות צד שלישי, אשר מסירתם עלולה לפגוע בצד השלישי, והרשות הציבורית שוקלת לאפשר למבקש המידע לקבל את המידע, תודיע הרשות לצד השלישי, בכתב, על דבר הגשת הבקשה ועל זכותו להתנגד למסירת המידע ותודיע על כך למבקש".
97. והנה, בענייננו דנן, **המשיבים 1-2 כלל לא פנו למשיב 3 לשם קבלת הסכמתו**, אלא קבעו – על דעת עצמם – כי המדובר במידע שאין למסרו, ובהיותו מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות "כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות" (סעיף 2(ג) למכתבו של המשיב 2 מיום 11.11.21).
98. המשיבים 1-2, המהווים רשות ציבורית, מבקשים למעשה להכנס בנעליו של אדם פרטי, ולטעון בשמו לפגיעה בפרטיותו! וזאת מבלי שפנו אליו לבקש את עמדתו בנושא, כפי שמחייבות הוראות סעיף 13 לחוק חופש המידע, וכפי שמתחייב על פי החוק להגנת הפרטיות.
99. חמורה לא פחות היא, העובדה לפיה המשיבים 1-2, בהיותם רשות ציבורית – מחויבים לשקול את השיקולים הנוגעים לשמירה על האינטרס הציבורי, **ועליו בלבד**. בכל הנוגע להגנה על אינטרסים של צדדים שלישיים – הרי לשם כך בדיוק יצר המחוקק הסדר מדויק בדמות סעיף 13 לחוק חופש המידע.

100. אשר על כן, כבר בשלב זה תטען העותרת כי ייתכן והמידע המבוקש בסעיף "ב" לצו, קרי תלושי השכר של המשיב 3- כלל לא נכנסים תחת גזרי הסעיף, ומקום בו ייתכן ולו היה נשאל המשיב – עובד בכיר במשרד מבקר המדינה – היה הוא מתיר את גילויים.

101. גם אם תתקבל הטענה לפיה מדובר כביכול בפגיעה בפרטיותו של המשיב 3, הרי שהפסיקה הכירה בעבר בכך שהזכות לפרטיות של איש ציבור בכיר מצומצמת מזו של אדם אחר, וכי האינטרס הציבורי בחשיפת המידע על אודותיו גובר. כן נקבע כי מידת ההגנה על פרטיותו של אותו אדם תקבע, בין היתר, על ידי מידת הבכירות שלו ועל פי החשיפה שתפקידו ציבורי כרוך בה (שם).

102. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פלפל בעת"מ 2110/06 בן צור אמיר נ' עיריית הוד השרון (פורסם בנבו, 31.5.2007): "בעל תפקיד סטטוטורי, או איש ציבור, אמור לדעת שפעולותיו, שכרו ומכלול התנהלותו נצפים ע"י העין הציבורית".

103. בענייננו אנו, מבקשת העותרת לקבל את תלושי השכר של מי שכיהן בשני תפקידים בכירים במשרד מבקר המדינה – ראש המטה של מבקר המדינה והמשנה למנכ"ל משרד מבקר המדינה. בעניין זה, קבע בית המשפט המחוזי כי מקום בו מתבקש תלוש שכר של עובד בכיר יועבר מידע הכולל את שם מקבל השכר, תפקידו ושכרו (וראו לעניין זה עת"מ 30204-11-14 עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' המועצה המקומית דבוריה (פורסם בנבו, 1.9.2015). פסק דין זה אף אושרר בעע"מ 6542/15 המועצה המקומית דבוריה נ' עורכי הדין לקיום מנהל תקין (פורסם בנבו, 06.03.2017), שם הוסדר מנגנון העברת המידע לידי המבקשים בפקוח של בית המשפט הנכבד.

104. הנה, אף בעניין זה – לא מבקשת העותרת את מלוא המידע, אלא אך מידע מצומצם ביותר, וכפי שהביא בפני המשיבים 1-2 עוד בפנייתה הראשונה ביום 13.10.2021.

105. על כן, ייתכן שכלל לא קיימת פגיעה בפרטיותו של המשיב 3, משום שהרשות לא ביקשה את עמדתו לעניין מסירת תלושי השכר, וככל שיש פגיעה בפרטיותו – היא מתאימת על-ידי צמצום המידע המבוקש על-ידי העותרת, והאינטרס הציבורי בחשיפת המידע המבוקש גובר עליה.

106. מכאן, תבקש העותרת לעמוד על הבחינה המידתית, באמצעות בחינת החלופות הקבועות בחוק.

4.4. בחינת עניינה של העותרת במידע – החריג הקבוע בסעיף 10 לחוק

107. ראשית להליך הבחינה, והדברים נכונים לגבי כלל המידע המבוקש בעתירה זו, תזכיר העותרת כי במסגרת בחינת השיקולים על-ידי הרשות בהתאם לסעיף 10 לחוק, נדרשת הרשות לשקול גם את עניינו של המבקש במידע. כך, קובע סעיף 10 לחוק כי "בבואה לשקול סירוב למסור מידע לפי חוק זה, מכוח הוראות סעיפים 8 ו-9, תיתן הרשות הציבורית דעתה, בין היתר, לעניינו של המבקש במידע".

108. בענייננו דנן, הביאה העותרת בפני המשיבים 1-2 את עניינה במידע באופן גלוי וברור. העותרת הבהירה למשיבים כי ברצונה לבחון את כשרות המינוי של המשיב 3, וכן לבחון האם אכן קיבל תוספת שכר שלא כדין בעבור עבודת ביקורת שלא ביצע, או לחלופין – עסק בביקורת ועל כן מחויב היה בתקופת צינון (וראו לעניין זה פסקאות 1-4 בפנייתה של העותרת מיום 13.10.2021 המובאת בנספח ע/3 לעיל).

109. לצערה הרב של העותרת, בחרו המשיבים 1-2 להתעלם **התעלמות מוחלטת** מעניינה של העותרת במידע, ולא הביאו אותו כלל בשיקוליהם. מכאן, שכבר מראשית הדרך האיזון שערכו המשיבים 1-2 בין האינטרסים השונים לקה בחסר.

4.5. **הבחינה המידתית - בחינת החלופות הקבועות בסעיף 11 לחוק**

110. העותרת תטען כי המידע יכול בוודאי להמסר על ידי המשיבים, בין אם בדרך של השמטה, השחרה או אף ניסוח פראפרזה אשר תובא לאישורו של בית המשפט הנכבד לאחר שייחשף בעצמו לחוות הדעת המקורית ולתלושי השכר האמורים.

111. כזכור, סעיף 11 לחוק חופש המידע קובע כי בכל מקום בו ניתן למסור את המידע המבוקש בדרך של מסירת המידע בהשמטות או בשינויים מתחייבים – תציין זאת הרשות בפני הפונה. כך, בפרשת **בר-אילן** נקבע כי קיימת "חובה על הרשות לשקול את האפשרות לגלות את המידע, ולו באופן חלקי, תוך מזעור הפגיעה באינטרסים המוגנים באמצעות הסתרת פרטים מזהים של הדוברים ושל מוסרי המידע, או הצגת עיקרי הדיון בתמצית דברים" (פסקה 33 לפסק דינה של כב' הנשיאה ביניש).

112. העותרת תעיד בהקשר זה, ועל סמך ניסיונה רב שנים, כי קיים שימוש רב בפרקטיקה של השחרת או השמטת פרטים שיש בהם כדי לפגוע בצנעת הפרט, כגון שמות או פרטים הנוגעים לענייניהם הפרטיים או המסחריים של מי מהנוגעים לדבר, דוברים או בעלי עניין.

113. הנה, גם הפסיקה מכירה בחלופת ההשחרה כחלופה רלוונטית במקרה בו מבקשת הרשות לחסות תחת הסייגים הקבועים בסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע. כך, בפרשת **גבע** הורה בית המשפט הנכבד לחשוף את הפרוטוקולים של ועדה עירונית אשר עסקה בנושא הארנונה, תוך השמטת פרטים שיש בהם כדי לפגוע בצנעת הפרט. כמו כן, הושארה לשיקול דעת העירייה ההחלטה האם להשמיט או לציין את שמות הדוברים בדיון.

114. במקרה דנן תטען העותרת כי לא קיימת כל הצדקה לסירובם הגורף של המשיבים להעביר את המידע המבוקש לידי העותרת, סירוב אשר ניתן, ללא כל הנמקה ראויה ומספקת וללא בחינת החלופות המצוינות לעיל.

115. יוזכר, כי עוד בפנייתה הראשונה ציינה העותרת ברחל בתך הקטנה כי לשם ייעול ההליך, לא תתעקש היא על חשיפת מלוא המידע, אלא תהא מוכנה לקבל את המידע כשהוא מושחר או בהשמטת מידע אישי – כפי הקבוע בסעיף 11 לחוק חופש המידע (וראו סעיף 7 למכתבה של העותרת מיום 13.10.2021, המצורף כנספח ע/3) – **ותוך שהיא מכוונת את המשיב 2 בדיוק למידע אותו היא מבקשת, בציון עניינה בו כאמור.**

116. העותרת אף הביאה בפני המשיב 2 פסיקה רלוונטית המתירה לו למסור את המידע המבוקש ובהשחרות המתבקשות. והנה, המשיב 2 בחר להשיב לעותרת תשובה גורפת, שרירותית ולאקונית – הנעדרת כל התייחסות לחובה החלה עליו על פי סעיף 11, או לצמצום הניכר בבקשת העותרת לקבלת המידע, ותוך התעלמות מהפסיקה שהביאה.

117. בנסיבות אלו, תעלה העותרת, ובהירות המתבקשת, את החשש כי בשום שלב לא נשקלה האפשרות הממשית להעביר את החומר לידי העותרת תוך השחרת מידע או התאמות אחרות ביחס לכל פריט ופריט מבוקשים. העותרת תטען כי גם באם חשבו המשיבים כי אין להעביר

את המידע בשלמותו, עודם מחויבים לנהל מערכת שיקולים בה תבחן, בין היתר, האפשרות להעביר את המידע המבוקש בכפוף להתאמות הנדרשות ולאורן של החלופות הקיימות ואשר הוצגו לעיל.

118. טענה זו מתחדדת אף יותר נוכח הנסיבות הקונקרטיות של הפרשה בה עסקין, והחשש הכבד שמא נעשו מעשים החורגים מכללי המנהל התקין.

4.6. בחינת השיקולים הנוגעים לנסיבות הקונקרטיות של הבקשה - האינטרס הציבורי

119. כפי האמור לעיל, המדובר בפרשה שראשיתה בפרסום עיתונאי המצייר תמונה מטרידה ביותר לפיה עובר משרד מבקר המדינה על הוראות החוק הברורות, תוך שהמבקר עצמו מאשר מתן פטור מתקופת צינון הקבועה בחוק לעובד אשר עסק בביקורת, ומבלי שניתנים לכך כל נימוקים המניחים את הדעת.

120. חמורה לא פחות, הטענה החליפית הנלווית לפרסום האמור, ולפיה אותו עובד עסק בביקורת – או לפחות השתכר שכר גבוה מאוד מתוך הקופה הציבורית – הניתנת אך ורק לעובדי המשרד העוסקים בתחום הליבה של עריכת הביקורת.

121. **האינטרס הציבורי מחייב חשיפתם של השיקולים העומדים בבסיס מתן הפטור, מחייב בחינה של חוות הדעת המשפטית אשר קדמה למתן האישור, ומחייב את בחינת השיקולים שעמדו בבסיסה, כמו גם את התשתית העובדתית עליה נסמכה.**

122. **כמו כן, האינטרס הציבורי מחייב לבחון האם המשיב 3 אכן עסק בביקורת ובהתאם האם השתכר תוספת שכר גבוהה במיוחד המוענקת לעובדי משרות האמון במשרד מבקר המדינה העוסקים בליבת המשרד, שהיא עבודת הביקורת.**

123. הנה, לסיכומו של חלק זה, ברי כי סירובם הגורף של המשיבים להעביר לעותרת את המידע המבוקש תוך הסתמכות על הסעיפים 9(א) ו-9(ב) (4) לחוק חופש המידע, וללא שקילת החלופות הרלוונטיות, אינו עולה בקנה אחד עם תכליות החוק, אינו עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה המתייחסת לסייגים אשר נקבעו בו, ובוודאי אינו עולה כדי הגשמת האינטרס הציבורי המובהק שבחשיפת המידע המבוקש בראשית העתירה דנן.

4.7. החלטת המשיבים שלא למסור את המסמכים לוקה בפגמים מנהליים המחייבים התערבות שיפוטית

124. למעלה מן הצורך, ומבלי לגרוע מן האמור עד כה, תוסיף העותרת ותטען כי החלטתם של המשיבים שלא להעביר לידיה את המידע המבוקש, על אף היותו בעל חשיבות ציבורית עליונה, לוקה בפגמים רבים המקימים עילות התערבות על ידי הביקורת השיפוטית.

125. כאמור לעיל, הסייגים לחשיפת המידע שנקבעו בסעיף 9 לחוק, **אינם מוחלטים אלא יחסיים**, ועל כן ההחלטה, האם לחשוף מידע שאין חובה לחשפו לפי הסעיף האמור, נתונה לשיקול-הדעת הרחב של הרשות, וחלים עליה כללי היסוד של המשפט המינהלי בעניין אופן הפעלת שיקול הדעת, ביניהן חובת ההנמקה, האיסור על פעולת הרשות בשרירות, וכן חובת המידתיות (וראו לעניין זה בג"ץ 258/07 ח"כ זהבה גלאון נ' וועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת ארועי המערכה

על הרשות חלה החובה לפרט את הסיבות והנימוקים אשר הובילו להחלטתה

126. כאשר מפרסמת הרשות המנהלית החלטתה, חלה עליה החובה לנמקה, תוך שהיא מפרטת את מכלול הסיבות והנימוקים השונים אשר הובילו להחלטתה זו. בעשותה כן, היא מקדמת החלטה איכותית יותר, המסתמכת על מערכת שיקולים המחשבים בתוכם את טובת הצדדים, מבטיחה אחידות ומונעת שרירות (וראו: בשפ (י-ס) 3810/00 **אריאל גרוסמן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו (2000)).

127. החובה לנמק רחבה יותר אף מדל"ת אמותיו של החוק לתיקון סדרי המנהל, ומגלמת בתוכה את חובתה הבסיסית של הרשות להגינות כלפי האזרח (וראו לעניין זה, פסק דינו של כב' השופט זמיר בבג"ץ 2159/97 **מועצה אזורית חוף אשקלון נ' שר הפנים ואח'**, פ"ד נב(1) 75, 89 (1998)).

128. והנה, ועל אף כל אלו, בחרו המשיבים שלא לנמק את החלטתם שלא למסור את המידע המבוקש לידי העותרת, אלא להסתפק בנימוקים כלליים, אשר אינם יורדים לפרטי המידע המבוקש ולרלוונטיות של הנימוקים כלפי כל אחד מן הפרטים ואינם מכלילים בתוכם כלל ועיקר את מערכת השיקולים אשר עמדו בפניהם ואשר מן הראוי כי היו מובאים בפני העותרת.

129. פגם זה מתחדד אף יותר לנוכח כך שהעותרת הביאה בפני המשיבים את עניינה במידע באופן מלא, ואף צמצמה בפניהם את גדרי המידע אותו מבקשת היא בדיוק, ותוך שהיא מפנה אותם לסעיף 11 לחוק חופש המידע.

130. כזכור, עניין לנו בהחלטה אשר עוסקת במסירת מידע על פי חוק חופש המידע, מקום בו חלה על הרשות החובה לנמק את הסירוב למסירת המידע המבוקש. חובת זו מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה דמוקרטית, ועל כן **אל לו לנימוק להיות לקוני, אלא מפורט ככל הניתן, על מנת לאפשר הן למבקש המידע והן לבית המשפט לעמוד על השיקולים אותם שקלה הרשות בעת החליטה על סירובה.**

131. מתייחסת לכך כב' השופטת חיות, בפס' 23 לפסק דינה בפרשת **ההשכלה הגבוהה** :

"חובה אחרת המוטלת על הרשות מכוח הדין המינהלי בכל הנוגע לטיפול בבקשה למסירת מידע לפי חוק חופש המידע, היא החובה לנמק את הסירוב למסירת המידע שנתבקש, כולו או חלקו, ככל שכך החליטה. חובת ההנמקה מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה [...] **אכן, רשות ציבורית אינה רשאית להסתפק בסירוב לקוני לבקשה למסירת מידע ועליה לפרט את הטעמים לכך כדי לאפשר למבקש המידע לעמוד על טעמים אלה ולשקול את מהלכיו. פירוט הטעמים לסירוב מאפשר גם לבית המשפט לעמוד על השיקולים ששקלה הרשות ועל האיזון הפנימי שערכה ביניהם, בהעבירו את ההחלטה תחת שבט ביקורתו**" [הדגשה הוספה ע"י הח"מ].

132. כזכור, בכל הנוגע לביקורת השיפוטית על החלטות הרשות על פי חוק חופש המידע, מסורה לבית המשפט סמכות יוצאת דופן החורגת מגדר הביקורת השיפוטית המקובלת על מעשי

הרשות. דווקא בשל כך, ובשל הדרך בה בוחן בית המשפט החלטות כגון דא, ישנה חשיבות מיוחדת לחובת ההנמקה בהחלטות מעין אלה:

"בכל הנוגע לביקורת השיפוטית על החלטות הרשות לפי חוק חופש המידע, יש לחובת ההנמקה חשיבות מיוחדת הואיל והמעורבות השיפוטית בהחלטות אלה מתבצעת בשני רבדים: ראשית בוחן בית המשפט אם החלטת הרשות לסרב למסור מידע מכוח סעיפים 8 או 9 לחוק מקיימת את אמות המידה הנדרשות על פי המשפט המינהלי, דהיינו אם ההליך שבמסגרתו נתקבלה היה תקין והוגן ואם ההחלטה סבירה ומידתית בנסיבות העניין. אך גם אם צלחה החלטת הסירוב משוכה ראשונה זו, עדיין מסורה לבית המשפט על פי סעיף 17(ד) לחוק חופש המידע סמכות יוצאת דופן החורגת מגדר הביקורת השיפוטית המקובלת על מעשי הרשות..." [שם, שם; הדגשה הוספה ע"י הח"מ]

133. הפרה זו של חובת ההנמקה, עומדת בפני עצמה כעילה להתערבות שיפוטית על ידי בית המשפט הנכבד, להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את המידע המבוקש, וכן עומדת כנדבך המקיס עילת התערבות נוספת, היא קבלת החלטה שרירותית על ידי המשיבים.

על הרשות חל איסור לנהוג בשרירות

134. כלל גדול במשפט המנהלי מורה, כי הרשות המפעילה שיקול דעתה אינה רשאית לנהוג בשרירות. האיסור על הפעלת שיקול הדעת בשרירות, והיותה עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהחלטה של הרשות המנהלית, מוזכרים לא אחת בהלכה הפסוקה (וראו לעניין זה, אליעד שרגא, רועי שחר "המשפט המנהלי" **עילות התערבות**, הוצאת ש"ש (2008), בעמ' 187 (להלן: "המשפט המנהלי").

135. עילת התערבות זו, הינה נגזרת של חובת ההנמקה החלה על הרשות הציבורית, בהיותה נאמן של הציבור אשר בידו הופקד האינטרס הציבורי והנכסים הציבוריים לטובת הכלל.

136. גם ההלכה הפסוקה נדרשה לעניין זה. כך נפסק בבג"ץ 840/79 **מרכז הקבלנים והבונים בישראל, ואח' נ' ממשלת ישראל**, לד' (3) 729 (1980), בפסקה 7 לחוות דעתו של כב' השופט (כתוארו דאז) ברק:

"המדינה באמצעות הפועלים בשמה היא נאמן של הציבור, ובידיה הופקד האינטרס הציבורי והנכסים הציבוריים לשם שימוש בהם לטובת הכלל [...] מעמד מיוחד זה הוא המטיל על המדינה את החובה לפעול בסבירות, ביושר, בטוהר לב ובתום לב, **אסור לה למדינה להפלות, לפעול מתוך שרירות או חוסר תום לב או להימצא במצב של ניגוד ענינים**. עליה לקיים את כללי הצדק הטבעי. קיצורו של דבר, עליה לפעול בהגינות." [הדגשה הוספה ע"י הח"מ].

137. סירובם של המשיבים במקרה דנן, הנעדר, כאמור, הנמקות רלוונטיות ולגופו של עניין, עולה כדי החלטת רשות הנוהגת בשרירות- משל פעם כן ופעם לא, וללא כל הנמקה המניחה את הדעת, והמפרטת את מארג השיקולים אשר עמד בבסיסה.

138. קבלת החלטה שרירותית זו, עומדת בפני עצמה כעילה להתערבות שיפוטית על ידי בית המשפט הנכבד, להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את המידע המבוקש, וכן מקימה חובה על הרשות לנמק מדוע בחרה דווקא בחלופה זו מבין חלופות אחרות, מידתיות יותר, וכפי שיפורט להלן.

אמון הציבור ברשויות

139. זכות הציבור לדעת מבטיחה את אמון הציבור ברשויות השלטון.
140. התנהלותם של המשיבים בניגוד לכללי המנהל התקין, וסירובן למסור את המידע המבוקש, פוגעת פגיעה קשה באמונו של הציבור ברשויות השלטון ובנבחרי.
141. חובתה של הרשות המנהלית להעמיד לעיני הציבור את המידע שברשותה נגזרת ממעמדה של הרשות כנאמן, המחזיק במידע בנאמנות עבור הציבור כולו. התייחס לכך המשנה לנשיא חשין בפסק דינו בפרשת המועצה להשכלה גבוהה :

"מידע שרשות הציבור מחזיקה בו אין הוא קניינה של הרשות. קניינו של הציבור הוא. הרשות מחזיקה בו אך בנאמנות עבור הציבור - עבור הציבור ולמען הציבור - וממילא אסורה היא לנהוג בו דרך בעלים מִשָּׁל ירשה אותו מאבותיה".

142. טובת הציבור מחייבת דיון ציבורי מקיף ופתוח אודות המידע המבוקש על-ידי העותרת, דבר אשר בסופו של יום יקדם את רווחתם, ואת אמונם במערכת. משנמנעים המשיבים מלעשות כן, מרוקנים הם מתוכן את חובת נאמנותם כלפי התושבים ורומסים את אמון הציבור בהם.
143. לסיכום, התנהלותם של המשיבים עומדת בניגוד לחוק, בניגוד לכללי המנהל התקין, מונעת אכיפת הדין והחלת ביקורת ציבורית יעילה על תפקודו ושימושו בסמכויותיו המנהליות של משרד ממשלתי.
144. התנהלות זו פוגעת בזכותו של הציבור לדעת ובאמון הציבור אשר הם אמונים על טובתו - ולו משום כך, על בית המשפט הנכבד להורות על הסעד המבוקש ברישא לעתירה זו.
145. ועל כן, סיכומן של הפרות החובות המוטלות על הרשות המנהלית בבואה לקבל החלטה אשר נסקרו לעיל, מקימה את החובה להתערבותו של בית המשפט לחייב את המשיבים למסור לידי העותרת את המידע המבוקש בראשית עתירה זו.

5. עניינה של העותרת במידע המבוקש ובקשה לקיום דיון דחוף בעתירה

146. למעלה מן הצורך ואף על פי שבהתאם להוראות סעיף 7(א) אין מבקש המידע חייב לנמק את בקשת המידע או להציג את הטעם שבבקשתו, ועל הרשות להתייחס לבקשתו בתוך סדי הזמן הקבועים בחוק, תבקש העותרת להציג בקצרה את הטעם שבקבלת המידע שנתבקש מהמשיבים במהירות האפשרית.
147. כאמור, ברקע העתירה פרסום אודות מתן פטור מתקופת צינון, לכאורה שלא כדין, למשיב 3, וטענה חמורה לא פחות לפיה השתכר המשיב 3 שכר גבוה מהקופה הציבורית שלא כדין ומבלי שעבד בעבודת ביקורת.
148. על רקע פרסום זה סבורה העותרת כי ישנה חשיבות ציבורית רבה למידע המבוקש, הן משום יכולתו לשפוך אור על אופי קבלת ההחלטות במשרד מבקר המדינה, וכן על הניהול של כספי ומשאבי הציבור מצד המשיב 1.
149. מבלי לקבוע מסמרות, ובהירות רבה – **שכן בשלב זה אין המידע המבוקש מצוי בידה** – סבורה העותרת כי מידע זה, נוכח חשיבותו ואופיו הציבורי המובהק, ראוי שיובא לידיעת הציבור

הרחב, כדי שיוכלו באמצעותו לבחון, ובמידת הצורך לבקר, את אופן פעולת המשיבים או כל גוף ציבורי אחר.

150. יצוין כי העתירה אשר בכתרת היא עתירה על פי חוק חופש המידע **אשר אינה** יכולה למצות את הסעדים במקרה שאכן יוכח כי נפלו פגמים אלו ואחרים. עתירה מנהלית שעניינה חופש המידע, מהווה רק את **"השלב הראשון"**, אשר עניינו חשיפת המידע המבוקש.

151. לא מן הנמנע, שוב – מבלי לקבוע מסמרות לעניין זה – כי ייתכן ויידרש **"השלב השני"** בדמות הליך ציבורי נוסף אשר עניינו העמדת המידע לביקורת תחת עינו הפקוחה של הציבור.

152. מן הטעם הזה מתבקש בית המשפט הנכבד להאיץ את ההליכים ב**"שלב הראשון"** ולקבוע את העתירה לדיון במועד מוקדם, וזאת בכדי לאפשר את מיצוי הדין, ככל שיידרש, ב**"שלב השני"**.

153. בהליכים מן הסוג האמור בעתירה זו, לבית המשפט תפקיד חשוב ביותר בהקפדה היתרה על מהירות ההליך ויעילותו, תוך יישום תכליותיו של חוק חופש המידע. עמד על כך, במילותיו הקולעות, המלומד פרופ' הלל סומר במאמרו בעניין יישום חוק חופש המידע:

"תפקידם של בתי המשפט הוא להבהיר לרשויות שעליהן להתייחס ברצינות לחוק חופש המידע, ולספק במהירות כל מידע שחובה לספק על פיו. על מנת להשיג מטרה זו, על בתי המשפט לספק הליך יעיל ומהיר לבירור מחלוקות לפי החוק, למנוע כל ניסיון של הרשויות "למסמס" את החוק, ולהעניש, בדרך של חיוב בהוצאות ניכרות, רשויות שלא נהגו כהלכה.

תפקיד מכריע מסור למהירות שבה מגיבה המערכת המשפטית על בקשות למסירת מידע. אמנם קשה, בשלב מוקדם זה להפעלת החוק, להציג ממוצעים אמפיריים, אבל עיון בעובדות פסקי הדין מעלה שבלא מעט תיקים משך הזמן שעובר מן הפנייה הראשונה של האזרח אל הרשות ועד להכרעת בית המשפט (בערכאה ראשונה) בעתירתו לגילוי המידע הוא כשנה. במקרים מסוימים, חלוף הזמן משרת את מטרת הרשות, בכך שהוא מסיר מסדר היום הציבורי את נשוא בקשת המידע" [הלל סומר, **חוק חופש המידע**, הדין והמציאות, המשפט ח' 435, 449]

154. גילוי המידע המבוקש בעתירה זו, יכול ויניב תמורה ישירה לכלל הציבור בישראל. העותרת תטען, ובהירות רבה, כי התנהלות זו של המשיבים, אשר התעלמו כליל מהאמור במכתבה ותוך שהם משיבים לה תשובה לאקונית וגורפת, מעלה חשש ממשי כי הימנעות זו מחשיפת המידע נועדה אפוא להסתיר מעיני הציבור והעותרת אי אלו פגמים אשר ייתכן ונפלו בהתנהלות המשיב 1 והגורמים המקצועיים הנוגעים בדבר. שהרי, קבלת המידע שביקשה העותרת עלולה (לשיטת המשיבות) ועשויה (לשיטת העותרת) לחשוף פגמים אלה.

155. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את העתירה לדיון דחוף, תוך קביעת מועדים קצרים לתגובת המשיבים.

6. סיכום

156. הנה הונחה בפניו של בית המשפט הנכבד עתירה שכל כולה בהגשמת הזכות הבסיסית לה זכאי כל אזרח ותושב במדינת ישראל - והיא זכות הגישה למידע על פי חוק חופש המידע והתכליות העומדות בבסיסו.

157. המדובר הוא במידע הנוגע להליך ציבורי חשוב מאין כמוהו, ואשר יוכל לשפוך אור על תופעת

המינויים הפוליטיים, המהווה רעה חולה בחברה הישראלית, ותוך שיובהר לציבור האם מתן פטור מחובת צינון שניתן למשיב 3 ניתן על פי דין.

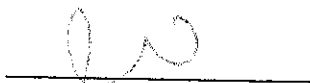
158. המסמכים אותם מבקשת העותרת עומדים בסייגים אשר נקבעו בחוק, וכן במבחנים אותם קבעה הפסיקה. סירובם של המשיבים, מנגד, אינו עומד בתנאים אשר נקבעו בהלכה הפסוקה, הוא מחטיא את מטרתו המוצהרת, והוא רווי פגמים היורדים לשורשי שיטת המשפט המנהלי הישראלי.

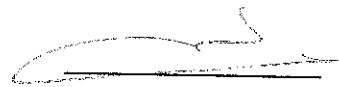
159. על כן, ולאור האמור בעתירה זו, נוכח הפגמים המנהליים שבסירובם של המשיבים, נוכח חשיבותו של המידע המבוקש לשם הגשמת האינטרס הציבורי וכן הגשמת התכליות העומדות בבסיסו של חוק חופש המידע וההלכה המפרשת אותן, מתבקש בית המשפט הנכבד להעניק לעותרת את הסעד המבוקש בעתירה זו, וליתן צו המורה למשיבים 1-2 להעביר לידי העותרת את המידע המבוקש בראשית עתירה זו.

160. כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת לרבות שכר טרחת עורך דין כדן.

161. עתירה זו נתמכת בתצהירה של גב' נועה סלוצקי, רכזת האגף המשפטי אצל העותרת.

162. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה זו.

רותם בבלי דביר, ע"ד

תומר נאור, ע"ד

ב"כ העותרת

13 בדצמבר 2021; י' בטבת התשפ"ב

ירושלים

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור
ו/או אריאל ברזילי ו/או הידי נגב ו/או גילי גוטווירט
ו/או רחלי אל שי - רוזנפלד ו/או רותם בבלי - דביר
ו/או תמר באום

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

העותרות

- נגד -

1. משרד מבקר המדינה

2. הממונה על חוק חופש המידע במשרד מבקר המדינה

ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ת"ד 49333
ירושלים 91493
טל': 02-6466106 ; פקס: 02-6467011

3. המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, עוה"ד עדן ביזמן

קריית בן גוריון, בניין ג'
ירושלים 9195015
טל': 03-6109898 ; פקס: 02-5605000

המשיבים

תצהיר מטעם העותרות

אני החתומה מטה הגב' נועה סלוצקי, מס' זהות 205819675, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמור:

1. המצהירה הח"מ עובדת במחלקת הליטיגציה של העותרת החל מחודש אוגוסט 2021.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ולאומות האמור בה.
3. האמור בפרק העובדתי הוא בידיעתי האישית.
4. האמור בפרק המשפטי הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא ייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

נועה סלוצקי, המצהירה

אישור

אני עו"ד רותם בבלי דביר, מ.ר. 84615 מאשר בזאת כי ביום 13.12.2021, חתמה לפני הגברת נועה סלוצקי, מס' זהות 205819675 על הצהרתה דלעיל, לאחר שהוזהרתי כי עליה להצהיר ולומר את האמת, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, ולאחר שאישרה את נכונות הצהרתה.

רותם בבלי דביר, עו"ד

תוכן הנספחים

27	 החלטה בבקשות לתשלום הפרשי שכר מיום 20.12.2018	נספח 1
41	 כתבתו של שחר אילן אשר פורסמה בכלכליסט ביום 13.10.2021	נספח 2
45	 פנייתה של העותרת על פי חוק חופש המידע מיום 13.10.2021	נספח 3
51	 פנייתה של העותרת מיום 13.10.2021 אל מבקר המדינה	נספח 4
54	 מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל המשיב 2	נספח 5
62	 מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל מבקר המדינה	נספח 6
66	 מכתבה של העותרת מיום 25.10.2021 אל מנכל משרד ראש הממשלה	נספח 7
71	 החלטה בעניין בקשת מר עדן ביזמן לאישור העסקתו בגוף המבוקר מיום 02.09.2021	נספח 8
74	 תגובת המשיב 2 מיום 11.11.2021	נספח 9

נספח 1

החלטה בבקשות לתשלום הפרשי

שכר מיום 20.12.2018

מדינת ישראל

משרד מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

הוועדה העליונה המיוחדת להפרשי שכר

20 בדצמבר 2018

החלטה בבקשות לתשלום הפרשי שכר של נושאי משרות אמון במשרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

לפנינו בקשתם של שבעה עובדים במשרות אמון במשרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור (להלן - המשרד או משרד מבקר המדינה):

ניצב (בדימי) עמיחי שי, יועץ בכיר למבקר המדינה ונציב תלונות הציבור;

עו"ד דוד נהיר, יועץ בכיר למבקר המדינה ונציב תלונות הציבור;

עו"ד מתן גוטמן, ראש מטה מנכ"ל המשרד;

גב' רחל טבאי-וובשת, מנהלת לשכת מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור;

גב' מרינה מקס, מנהלת לשכת מנכ"ל;

עו"ד עופר רגב, נהג מבקר;

מר מנשה אמיר כהן, נהג מנכ"ל.

רקע

בספטמבר 2016 פנו ניצב (בדימי) עמיחי שי, עו"ד מתן גוטמן ועו"ד דוד נהיר (להלן - שלושת המבקשים) לסמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש במשרד מבקר המדינה (להלן - הסמנכ"ל למינהל) בבקשה לקבל תוספת שכר ייחודית הנהוגה במשרד (להלן - תמ"ה) מתחילת העסקתם במשרד.

לבקשת הסמנכ"ל למינהל חיווה היועץ המשפטי למבקר המדינה, פרופ' יורם רבין (להלן - היועץ המשפטי), את דעתו בבקשה וקבע כי "אין זה מוצדק לשלול מהמבקשים את תוספת התמ"ה, בעיקר ככל שהדבר נוגע לעובדים במשרות אמון העוסקים בליבת העיסוק המקצועי של המשרד - עבודת הביקורת ובירור התלונות".

ב-19 ביוני 2017 המליץ הסמנכ"ל למינהל לקבל את בקשתם של שלושת המבקשים, אולם לתת רק 20% משיעורה של התמ"ה. עוד ציין הסמנכ"ל למינהל כי חלופה לתוספת זו היא שינוי מתווה ההעסקה של העובדים במשרות האמון והעברתם לדירוג דרגה.

מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור (להלן - מבקר המדינה) ביקש מהסמנכ"ל למינהל למסור לו מידע נוסף, ותשובת הסמנכ"ל למינהל ניתנה ב-7 בספטמבר 2017.

ב-10 בדצמבר 2017 החליט מבקר המדינה לקבל את חוות הדעת של היועץ המשפטי ואת המלצת הסמנכ"ל למינהל, והורה על ביצוע התאמת השכר באופן שהוצע על ידי הסמנכ"ל למינהל.

לאחר מתן החלטת מבקר המדינה, פנה אליו הסמנכ"ל למינהל וביקש שיבחן בשנית את האופן שבו יש לבצע את התאמת השכר לעובדים במשרות אמון. הוא שב על עמדתו ולפיה ישנה הצדקה לביצוע התאמת השכר, אך ציין כי לגישתו ישנה עדיפות להעברת המבקשים להעסקה בדירוג דרגה.

ב-8 בינואר 2018 הפנה מבקר המדינה את הסוגיה נשוא שלוש הבקשות למבקר הפנימי של משרד מבקר המדינה וביקש שיחווה את דעתו לעניין האופן הראוי ליישום התאמות השכר. לדברי המבקשים, המבקר הפנימי של משרד מבקר המדינה הגיש "טיוטה לדיון" לעיונו של מבקר המדינה בלבד. טיוטה זו לא הומצאה לוועדה על ידי מאן דהוא.

לדברי המבקשים, התברר להם שהדרך המתאימה ביותר לקביעת האופן הראוי ליישום התאמות השכר היא לפנות לוועדה העליונה להפרכי שכר, הפועלת מכוח הוראת תכ"ס מספר 13.6.1.

לפיכך, הודיעו המבקשים ב-14 באפריל 2018 למבקר המדינה שהם מפנים את בקשתם להשלמת הדיון באופן שבו יש לבצע את התאמת השכר, בהתאם להחלטתו העקרונית מ-10 בדצמבר 2017, לוועדה העליונה להפרכי שכר.

ב-8 במאי 2018 הודיע מבקר המדינה למבקר הפנימי של משרד מבקר המדינה כי המבקשים פנו לוועדה להפרכי שכר ויש להמתין עד שזו "תאמר את דברה".

ב-17 במאי 2018 הגישו המבקשים בקשה לוועדה העליונה.

יצוין כי מאחר שאחד המבקשים הוא מרכז הוועדה העליונה הקבועה של משרד מבקר המדינה, הוקמה ועדה עליונה מיוחדת שתדון בבקשות של עובדים נושאי משרת אמן במשרד.

לשלושת המבקשים שפנו בספטמבר 2016 הצטרפו בהגשת הבקשה לוועדה העליונה ארבעה מבקשים נוספים - מנהלת לשכת מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור; מנהלת לשכת מנכ"ל; נהג המבקר ונהג המנכ"ל (להלן - ארבעת המבקשים הנוספים).

כל שבעת המבקשים נימקו את בקשתם במסמך אחד. להלן תמציתו:

נימוקי הבקשה

1. צורת ההעסקה המיוחדת של עובדי משרות האמן מחייבת מתן "פיצוי" בדמות שכר גבוה יותר משאר בעלי התפקידים במקום העבודה.
2. אין לעובדי משרות האמן ביטחון תעסוקתי והם עשויים לסיים את תפקידם בכל עת או כאשר הממונה עליהם עוזב את תפקידו.
3. חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א - 1951 (להלן - חוק שעות עבודה ומנוחה) לא חל על המבקשים, כיוון שהם עובדים בתפקידים הדורשים מידה מיוחדת של אמן אישי (סעיף 30(א)(5) לחוק שעות עבודה ומנוחה). לפיכך, המבקשים אינם זכאים לקבל שכר בעבור שעות נוספות ועליהם להיות זמינים לעבודתם בכל עת ובשעות לא שגרתיות. סממן מרכזי למשרה הדורשת "מידה מיוחדת של אמן אישי" הוא שכר גבוה במיוחד.

4. העובדים במשרות אמון מנועים מלהתמודד למכרזי כוח אדם במשרד שבו הם עובדים וחלה עליהם תקופת הצינון החלה על יתר עובדי המשרד.
5. עובדי משרד מבקר המדינה מקבלים תוספת ייחודית, שנקבעה ב"הסכם גלוברזון". תוספת זו נועדה לשמור על עצמאותם ואי תלותם של עובדי המשרד, ולגלם את תקופת הצינון החריגה שחלה על עובדי המשרד שפורשים מתפקידם כפי שנקבע בסעיף 22(ב) לחוק (תקופה של שנתיים, תקופה כפולה מתקופת הצינון הרגילה של עובדים במשרות אמון). מגבלות אלה חלות ביתר שאת ביחס לעובדי משרות האמון, מאחר שבעוד שעובד ביקורת או נציבות פועל מול מספר מצומצם של גופים מבוקרים ואינו מצוי במעגל קבלת ההחלטות של מבקר המדינה, עובדי משרות האמון נחשפים לכל פעילותו של המשרד ועלולים לכאורה להיות חשופים ללחצים של גורמים שונים להשפיע על דוחות הביקורת.
6. לאור מבנה השכר במשרד הכולל תוספת מיוחדת, פעמים רבות שכרם של עובדי המשרד הקבועים, גם זוטרים או בעלי משרות מנהליות, גבוה יותר, לעיתים באופן ניכר, משכרם של עובדי משרות האמון. זאת בניגוד לרציונל העומד בבסיס העסקה של משרות אמון, ואף בניגוד לפסיקה, שהחילה את חריג משרות האמון בהתקיים סממן של שכר גבוה במיוחד. אם הושמט סממן השכר הגבוה אזי יכולה להישמט הטענה כי עסקינן במשרות האמון שחוק שעות עבודה ומנוחה לא חל עליהם.
7. עובדי משרות האמון אינם מקבלים שכר גבוה, ביחס לשאר עובדי המשרד, כמתחייב על פי הפסיקה לנושאי משרות. עובדי משרות אמון במשרד זכאים לשכר המשולם למשרות אמון בהתאם לרמות השכר הנהוגות במשרדי הממשלה, ולא בהתאמה לרמת השכר הנהוגה במשרד מבקר המדינה.
8. הלכה למעשה, עובדי משרות אמון במשרד מבקר המדינה אינם מקבלים שכר גבוה ביחס לחבריהם לעבודה, ובוודאי שלא שכר גבוה במיוחד, אשר מעניק להם "פיצוי" בגין העדר הביטחון התעסוקתי ואי תשלום השעות הנוספות.
9. קיימת הפליה בין עובדי משרות האמון במשרד מבקר המדינה לבין עובדי משרות האמון במוסדות שלטון אחרים שבהם נהוגה תוספת ייחודית: בכנסת ניתנה למנהלים הכלליים של הכנסת וכן לעובדים במשרות האמון תוספת שכר כדי שיישמר יחס ראוי בין שכרם לבין השכר של עובדי הכנסת הקבועים הזכאים לתוספת שכר ייחודית (תוספת פרלמנטרית).
10. לטענת המבקשים, הפגיעה בתנאי עבודתם של העובדים במשרות אמון במשרד מבקר המדינה חמורה אף יותר מהפגיעה שהייתה בעובדים במשרות האמון בכנסת. בעוד שמשרות האמון במערכת הפוליטית הינן של אנשים המקורבים לדמות פוליטית, הרי שמשרות האמון של מבקר המדינה הינן משרות מקצועיות אשר עוסקות באופן תדיר בגרעין העבודה המשרדית ובדוחות הביקורת. כך גם, אלמלא הועסקו העובדים במשרות האמון במשרד מבקר המדינה בחוזה מיוחד, משך תקופת ההעסקה היה מזכה אותם במעמד של עובדים קבועים בשירות המדינה, הטבה שאף היא נמנעת מהם.

11. לסיכום, מתקיימות כל התכליות של התוספת הייחודית גם אצל העובדים במשרות האמון במשרד, ומשנקבע כי העסקתם של עובדים בלשכות המבקר ומנכ"ל המשרד תיעשה בדרך של חוזה מיוחד, היה על המשרד לקבוע את שכרם בהתאם לעקרונות שנקבעו בפסיקת בתי הדין לעבודה ובהתאם לרמות השכר והתוספת במשרד מבקר המדינה. מצב בו שכרם של עובדי משרות אמון במשרד ניתן בהשוואה לרמות השכר במשרדי הממשלה ולא לרמות השכר במשרד מבקר המדינה איננו הולם את הדין ויוצא אפוא כי אלו אינם מקבלים את השכר המגלם את תנאי עבודתם.

12. בפנייתם מציינים שבעת המבקשים כי בבחינת זכאותם לקבל את התמ"ה המקובלת במשרד מבקר המדינה יש להתייחס להבחנה שבין עובדים העוסקים בליבת העיסוק המקצועי של המשרד שהיא עבודת הביקורת ובירור התלונות לבין עובדים מינהליים שאינם עוסקים בליבת העיסוק המקצועי של המשרד שהיא עבודת הביקורת ובירור התלונות.

13. לאור זאת, בשימוע שקיימה הוועדה ציינו גב' רחל טבאי-וובש, מנהלת לשכת מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור; ועו"ד עופר רגב, נהג מבקר המדינה, כי חלק ניכר ומשמעותי מזמנם התעסוקתי מוקדש לעבודה בליבת העיסוק המקצועי של המשרד שהיא עבודת הביקורת ובירור התלונות.

14. עוד ביקשו שבעת המבקשים מהוועדה כי בהנחה שזו תחליט על שינוי שכרם, יש להחיל שינוי זה ממועד כניסתם לעבודה במשרד מבקר המדינה ולא ממועד הגשת הבקשה.

החלטה

נושאי משרות האמון בשירות הציבורי מועסקים על מנת לסייע לנושאי משרה בכירים, כמו שרים או מנכ"לים, במילוי תפקידיהם הממלכתיים ומחויבויותיהם הציבוריות, כדי להקל עליהם במילוי תפקידם וכדי לאפשר להם להפנות את מרב זמנם ומאמציהם למילוי תפקידם. נושאי משרת האמון ממונים על ידי נושא המשרה הבכירה ופועלים כזרועו הארוכה של נושא המשרה הבכיר במילוי תפקידו¹.

במשרד מבקר המדינה נושאי המשרה הבכירים שמעסיקים עובדים במשרות אמון הם מבקר המדינה ומנכ"ל המשרד.

בעוד שבמשרדי ממשלה ניתן למצוא בעיקר נושאי משרות אמון שמתמנים על ידי אנשים פוליטיים – שרים, סגני שרים ומנכ"לים, במשרד מבקר המדינה המצב שונה. מבקר המדינה ומנכ"ל המשרד אינם אנשים פוליטיים, ונושאי משרות האמון שהם ממנים אינם "צבועים" בגוון מפלגתי או פוליטי מסוים. כמו כן, בעוד שמעל ראשם של בעלי משרות האמון מתנפנפת בכל עת חרב המערכת הפוליטית, ואופק השירות שלהם קצר יחסית – ככלל לא יותר מארבע שנות כהונתה של ממשלה, הרי שהעסקתם של נושאי משרות אמון במשרד מבקר המדינה יכולה להימשך לאורך תקופה ארוכה בהרבה – כשבע שנות כהונתו של מבקר המדינה, והיא בטוחה באופן יחסי.

¹ נסמן 02.532 לתקשי"ר

לאופן ההעסקה של נושאי משרות אמון, באופן כללי ובמשרד מבקר המדינה, יתרונות וחסרונות.

בין היתרונות ניתן למנות את העובדה שנושא משרת אמון מתקבל לתפקידו שלא בדרך של מכרז או הליך תחרותי ושוויוני אחר, והוא אינו נדרש לעמוד בתנאים שנקבעו מראש². בנוסף, לעומת עובדים מן המניין בשירות הציבורי, נושא משרת אמון יכול לקבל משכורת גבוהה באופן יחסי לוותק שלו או לניסיונו התעסוקתי הקודם. כלומר, בשל הוויתור על דרישות הניסיון והוותק, יכול נושא משרת אמון צעיר ולא מנוסה כלל שנבחר על בסיס אישי לזכות לשכר שלו זוכה עובד מן המניין רק לאחר שנות עבודה ארוכות בארגון או רק אם הוא בעל הכשרה וניסיון רבים במיוחד.

החיסרון העיקרי בדרך העסקה זו הוא חוסר הביטחון התעסוקתי - נושא משרת האמון נדרש לפנות את תפקידו עם הפסקת העסקתו של בעל המשרה הבכירה שמינה אותו לתפקיד. בנוסף, כיוון שלא נבחר בדרך תחרותית ושוויונית אין הוא חלק ממערך העובדים הרגיל, ולכן אין הוא נהנה מתנאי ההעסקה שלהם ואין הוא עומד בתנאי הכשירות הבסיסי הנדרש להתמודדות על תפקידים במכרזים פנימיים או בין משרדיים, קרי היות המתמודד עובד קבוע שהתקבל לשירות בהליך תחרותי. בד בבד, חלה עליו תקופת הצינון החלה על עובדי המשרד. כמו כן, חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א - 1951 אינו חל עליו נוכח הפטור בסעיף 30(א)(5) לחוק, הוא אינו זכאי לקבל שכר עבור שעות נוספות ועליו להיות זמין לעבודתו בשעות לא שגרתיות.

כרקע להחלטת הוועדה נציין כי בעקבות החלטה של ועדה בראשות פרופ' אריה גלברזון, משנת 1978, מקבלים עובדי משרד מבקר המדינה תוספת מקצועית מיוחדת ליסוד המשולב – תוספת מבקר המדינה. ועדת גלברזון קבעה כי המגבלות החלות על עובדי משרד מבקר המדינה מתוקף עבודתם במשרד, "במיוחד על עבודה נוספת מחוץ למשרד וכן ההגבלות התעסוקתיות במקרה של פרישה מהמשרד", הן "משמעותיות בקביעת רמת השכר לעובדי הביקורת והנת"צ"³. לפיכך, המליצה הוועדה כי תינתן לעובדי משרד מבקר המדינה תוספת ייחודית - תמ"ה. המלצה זו עוגנה בהסכמים קיבוציים במשרד. בעקבות המלצות ועדת גלברזון נקבע כי התמ"ה תשולם לכל סוגי העובדים במשרד, והעובדים המינהליים יקבלו 2/3 מהתוספת המשולמת לעובדים המקצועיים⁴.

בבקשה מספטמבר 2016, עליה חתומים שלושת המבקשים - מר עמיחי שי, עו"ד דוד נהיר ועו"ד מתן גוטמן (להלן - שלושת המבקשים), טוענים שלושת המבקשים כי הגם שהם נושאי משרות אמון, תפקידם שונה במהותו מהתפקידים של נושאי משרות אמון במשרדי ממשלה, וכי עיקר עיסוקם הינו בליבת העיסוק המקצועי של משרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור - עבודת הביקורת ובירור התלונות. חרף זאת, לטענתם, הם אינם נהנים מהיתרונות הגלומים בהעסקה של עובד מדינה קבוע, אך בה בעת גם השכר המשולם להם מכוח ההסכמים האישיים הוא, ככלל, אינו גבוה מזה שממנו נהנים עובדי המשרד המועסקים בדרגה מקבילה לשלהם. על כן, לשיטתם, הם זכאים להגדלת שכרם בשיעור התוספת הייחודית ממנה נהנים עובדי המשרד שעוסקים בליבת העיסוק המשרדי.

² נסמן 02.531(א) לתקשי"ר קובע: "בהתאם לסעיף 21 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, משרות האמון פטורות מחובת המכרז, והמינוי להן על-פי שיקול דעתו של הנבחר";

³ ראו עמ' 5 לחוות דעתו של היועץ המשפטי למשרד מבקר המדינה מ-23.4.17, ודוח ועדת גלברזון (1978), עמ' 22.

⁴ כאמור בהמלצת הסמנכ"ל למינהל למבקר המדינה מ-19.6.2017.

ארבעת המבקשים הנוספים (להלן - ארבעת המבקשים הנוספים) - גב' רחל טבאי-וובשת, גב' מרינה מקס, עו"ד עופר רגב ומר מנשה אמיר כהן, הצטרפו במאי 2018 לבקשה שהוגשה לוועדה ונסמכו על הנימוקים שהציגו שלושת המבקשים.

במהלך דיוני הוועדה הופיעו לפניו מר עמיחי שי, עו"ד דוד נהיר, עו"ד מתן גוטמן וגב' רחל טבאי-וובשת. גב' מרינה מקס ועו"ד עופר רגב הגישו השלמת טיעונים בכתב.

שלושת המבקשים טענו לפני הוועדה כי עיקר עיסוקם בליבת העיסוק המקצועי של משרד מבקר המדינה. גב' רחל טבאי-וובשת ועו"ד עופר רגב טענו אף הם שעיסוקם כולל גם עבודה מקצועית הנוגעת לליבת העשייה של משרד מבקר המדינה וגב' מרינה מקס טענה כי עבודתה בפועל כמנהלת לשכת מנכ"ל אינה מצטמצמת לעבודה מינהלית גרידא. מר מנשה אמיר כהן לא טען טענות נוספות לפני הוועדה.

מרבית המבקשים סבורים, כאמור, כי נוכח האופי המיוחד של העסקתם, כמו גם העובדה שהם עוסקים בליבת העבודה של המשרד, הם זכאים לאותה תוספת מיוחדת שלה זכאים עובדי משרד מבקר המדינה מכח החלטת ועדת גלברזון. אך אין זו רק בקשתם של המבקשים עצמם. גם הסמנכ"ל למינהל והיועץ המשפטי למשרד סוברים כי המבקשים זכאים לתוספת מסוימת. יתר על כן, ההחלטה של מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור מ-17 בדצמבר 2017 יוצאת אף היא מנקודת הנחה שהם זכאים לתוספת מסוימת לשכרם הנוכחי.

המבקשים מציינים בבקשתם כי הוועדה מתבקשת לדון "באופן בו יש לבצע את התאמת השכר" (ההדגשה במקור), זאת על רקע עמדתו של הסמנכ"ל למינהל המובאת בבקשתם, ולפיה ישנה עדיפות להעברת המבקשים להעסקה בדירוג דרגה.

לאחר שקראה את כל החומר שהוגש לה, שמעה את המבקשים, עיינה בנתונים שהמציא לה הסמנכ"ל למינהל ושמעה את עמדתו, ולאחר שבחנה את הסכומים שהיו המבקשים מקבלים לו הייתה נעדרת לבקשתם ומאשרת לתת להם תוספת של 20% תמ"ה למשכורתם הגלובלית ושקלה את ההשלכות של החלטה להיעתר לבקשתם, הגיעה הוועדה למסקנה כי הדרך ההולמת לפעול בעניינם של המבקשים היא לפתוח בפני כל אחד מהם, לבחירה חד פעמית, את מסלול השכר הרגיל במשרד מבקר המדינה ולקבל שכר לפי המסלול של דירוג דרגה וזאת בהתאם למפורט להלן.

לפיכך, החליטה הוועדה כי **המבקשים יהיו זכאים לבחור, בכפוף ובהתאם למועדים ולתנאים המפורטים להלן, באחד משני מסלולים: 1. המשך העסקה במסלול של שכר גלובלי כנושאי משרות אמון וללא תוספת תמ"ה. 2. מעבר למסלול שכר לפי דירוג דרגה, בתוספת תמ"ה, כמקובל אצל העובדים המועסקים במשרד מבקר המדינה בדירוג דרגה.**

למען הסר כל ספק, יובהר כבר בראשית ההחלטה, כי ההחלטה נוגעת אך ורק לעניין השכר במסלול הרגיל של המשרד - מסלול דירוג דרגה - ולא ליתר הזכויות להם זכאים העובדים בדירוג דרגה, כדוגמת הקביעות, ההתמודדות במכרזים פנימיים וכיוצ"ב.

עוד מובהר, כי ככל שמי מהמבקשים יבחר במסלול שכר לפי דירוג דרגה, הכולל תוספת תמ"ה כמקובל אצל העובדים המועסקים במשרד מבקר המדינה בדירוג דרגה, הזכאות לשכר כאמור

תהיה רק החל ממועד מתן החלטה זו, כאשר בגין התקופה שמיום הגשת הבקשה ועד ליום מתן ההחלטה, יהיו זכאים לפיצוי חד פעמי כמפורט להלן.

להלן נימוקי הוועדה:

עמדת הוועדה היא כי התמ"ה היא חלק ממארג הזכויות של העובדים תחת ההסכמים הקיבוציים. אין כל מקום ליצור עיוותים במארג זכויות זה או תקדימים לעיוותים אחרים נוספים, אלא יש להשאיר על כנו באופן אחיד את מארג הזכויות כמקשה אחת.

מבנה השכר של נושאי משרות אמון שונה באופן מהותי משכרם של העובדים המועסקים בדירוג דרגה. שכרם של נושאי משרות אמון הוא שכר גלובאלי, ואילו שכרם של עובדים המועסקים בדירוג דרגה במשרד בנוי משכר יסוד משולב שאליו מתווספות תוספות שכר שונות, שחלקן הן תוצר של מאבק ארגוני והסכמים קיבוציים. נוכח השוני המהותי בין שתי צורות ההעסקה ושני סוגי השכר סבורה הוועדה כי אין זה נכון או ראוי לערב מין בשאינו מינו ולשלב תוספת לשכר יסוד משולב בתוך מארג תנאי העסקה, שבליבו שכר גלובאלי שנקבע בחוזה אישי.

זאת ועוד, לעמדת הוועדה אין כל מקום ליצור בן כלאיים, שתחילתו בהחלטה אישית ומיוחדת למבקשים, ואחריתו – אין לדעת. ההשלכות של החלטה שכזו, אשר יוצרת הלכה למעשה טלאי על המבנה הקיים, בעלות השלכות רבות החורגות מגדר בקשת המבקשים ועשויות להוות מדרון חלקלק לטענות שונות עתידיות ביחס למעמדם של המבקשים במשרד מבקר המדינה ולזכויות עתידיות שהם זכאים להן.

יפים לעניין זה דבריו של בית הדין הארצי לעבודה, בהתייחס לחוזה בכירים, שגם הוא חוזה מיוחד בשירות המדינה:

"מכלול הנתונים הנוגעים לחוזה הבכירים (ראו סעיף 14 לפסק הדין של בית הדין האזורי) מלמד כי מדובר בהסדר מיוחד אשר נועד לנתק את העובד הבכיר ממתכונת העסקתו הקודמת וליצור לגביו מתכונת שונה הכוללת יתרונות וחסרונות, בבחינת חוחים ושושנים כאחד. מדובר במציאות העסקה שונה, חדשה ומיוחדת הכרוכה – במיוחד – בניתוק העובד הבכיר מסולם השכר הרגיל שלו. העסקת העובדים ב"חוזה בכירים" לא שינתה את סולמות השכר הרגילים, אלא יצרה מנגנון שניתק את העובדים מסולם השכר הרגיל וקבע להם מתכונת שונה – חילופית – של העסקה. לא יכול להיות ספק כי העסקה בחוזה בכירים, במתכונת בה מדובר, הינה שינוי מהותי במבנה ההעסקה ואין היא בבחינת שינוי בסולם השכר לגביו ניתן לבצע "תיאומים" (ההדגשה אינה במקור).⁵⁵

בקבלת החלטה זו איזנה הוועדה בין האינטרסים השונים ולקחה בחשבון שיקולים כגון: מעמדו הציבורי של מוסד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור; מחויבותו המוגברת של מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור לשמור על הקופה הציבורית; העובדה שהמבקשים חתמו עם כניסתם לתפקיד על חוזה עבודה מיוחד, שבו הובהרו להם תנאי העסקתם, וכי המבקשים הם עובדים

⁵⁵ עע (ארצי) 1029/04 עמנואל דורנשטיין ואח' נ' מדינת ישראל.

שמודעים לזכויותיהם, ואשר בחרו מרצונם החופשי לחתום על חוזה אישי לתקופה קצובה; המבקשים התקבלו לעבודה במשרת אמון לתקופה של כשבע שנים – תקופה שהיא ארוכה בהרבה מזו של נושאי משרות אמון בשירות הציבורי, וזאת מבלי שנדרשו לעבור הליך מכרזי או הליך תחרותי-שווינוני אחר.

הוועדה גיבשה אפוא הסדר שנותן מענה לקשיים שהציגו המבקשים, אך בה בעת מבטיח את האינטרס החשוב של שמירת הקופה הציבורית ואמון הציבור במוסד מבקר המדינה.

כדי שלא להותיר את טענותיהם הפרטניות של המבקשים ללא מענה, להלן תתייחס הוועדה לטענותיהם המרכזיות:

1. חוסר ביטחון תעסוקתי:

סעיף 22 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח – 1958 [נוסח משולב] קובע כי עובד משרד מבקר המדינה שפרש מעבודתו לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר.

חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט – 1959 קובע איסורים שחלים על עובד מדינה שפרש משירות הציבור במשך שנה לאחר פרישתו.

טוענים המבקשים כי מאחר שהם מקבלים עליהם את המגבלות המחמירות יותר החלות על עובדי משרד מבקר המדינה, עליהם לקבל את התוספת הייחודית לה זכאים עובדי המשרד.

מבלי להכריע בשאלה אם השכר הכולל שעליו הסכימו בחוזה האישי משקף היבט זה של חוסר ביטחון תעסוקתי, הוועדה סבורה כי מתן האפשרות למבקשים להצטרף למסלול שכר לפי דירוג דרגה נותן מענה לבעיה זו, שכן אותה תוספת ייחודית שמקבלים עובדי משרד מבקר המדינה, לה יזכו המבקשים, ניתנה לעובדי משרד מבקר המדינה בין היתר על מנת לפצותם על תקופת הצינון הארוכה שנקבעה עבורם בחוק מבקר המדינה.

זאת ועוד, הסמנכ"ל למינהל הביא לידיעת הוועדה כי שלושת המבקשים יזכו לתגמול פרישה ייחודי לנושאי משרת אמון אשר ניתן בדיוק למטרה זו של פיצוי בגין הגבלות לאחר פרישה. מדובר בסכום לא מבוטל. מקור התגמול המיוחד הוא בהחלטת ממשלה מספר 797 מ-20.10.13 (שאושרה שוב בהחלטת ממשלה מספר 2715 ב-5.6.17), שקבעה הסדר תגמול לפורשים משירות המדינה בשל הגבלות לאחר פרישה. בהסדר נקבע כי יינתן תגמול למי שפורש משירות המדינה ובשל הוראות סעיף 4 לחוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה) הוא מוגבל באופן ממשי ומהותי, בהתחשב בתחום עבודתו, ניסיונו והתמחותו, מלעבוד בשוק העבודה הרלוונטי לגביו.

הוועדה רואה לנכון לציין את המידע שמסר לה הסמנכ"ל למינהל ולפיו לאחרונה פנו שלושת המבקשים בבקשה למשרד כי ההסדר שבהחלטת הממשלה האמורה יחול עליהם ובקשתם נענתה. לאור האמור בהחלטה זו ממילא יקבלו המבקשים תגמול פרישה שנועד לפצותם על ההגבלות שחלות עליהם עם פרישתם, כך שהמבקשים לא יצאו בידיים ריקות, ומענה לחוסר בטחון תעסוקתי יינתן להם מכוח החלטת הממשלה. יצוין כי על פי החלטת הממשלה מדובר בתגמול העולה כדי 6 משכורות.

עוד טוענים המבקשים כי מצבם שונה מזה של יתר עובדי המשרד, משום שהם עשויים לסיים את תפקידם בכל עת, והם אינם רשאים לגשת למכרזים פנימיים. בעניין טיעון זה סבורה הוועדה שאין לקבל את טענת המבקשים משאין הם יכולים לאחוז את החבל בשני קצותיו. מחד גיסא, הם אכן אינם רשאים להישאר במשרד מבקר המדינה לאחר תום הכהונה של נושא המשרה הבכיר שבחר בהם למשרת אמון. אך מאידך גיסא, אם היו מנסים להתקבל כעובדים מן המניין במשרד מבקר המדינה, בעת שהתקבלו למשרתם המיוחדת, חלקם לא היו מקבלים את השכר שקיבלו מיומם הראשון בשל הנסיון והוותק המקצועיים המועטים יחסית שהיו בידיהם. יתירה מכך, חלק מהמבקשים כלל לא היו עומדים בתנאי הסף לקבלה למשרד מבקר המדינה (תואר שני) ומכל מקום אין ערובה שדווקא הם היו זוכים בתפקיד בהליך התחרותי.

2. אי תחולת חוק שעות עבודה ומנוחה :

טוענים המבקשים כי על פי הפסיקה, מאחר שחוק שעות עבודה ומנוחה אינו חל עליהם הם זכאים לשכר "גבוה במיוחד". לטענתם, כיוון שהשכר הגלובאלי שהם מקבלים אינו שכר "גבוה במיוחד" במשרד מבקר המדינה, יש מקום לתת להם תוספת שתיצור מצב שבו הם מקבלים שכר גבוה מזה שמקבלים עובדי משרד מבקר המדינה.

לעניין טענה זו יש לזכור כי כל שקבעה הפסיקה אליה מפנים המבקשים, בהתייחס לחוק שעות עבודה ומנוחה, הוא כי שכר גבוה במיוחד הוא אחד הסממנים למשרת אמון. אין במקורות אלה קביעה, כפי שהמבקשים רוצים לקרוא, כי קמה חובה לשלם שכר גבוה למי שמשרת במשרת אמון. אולם במקרה דנן אין חולק כי המבקשים מועסקים במשרות אמון ואין אנו נדרשים לזהות את טיב המשרה לפי תנאי השכר שלה. מכל מקום אם יבחרו לקבל שכר בדירוג דרגה בהתאם להחלטת הוועדה הם יקבלו תמורה עבור השעות הנוספות שביצעו.

כפי שנמסר לוועדה, החלטה זו עולה בקנה אחד עם הנהוג במשרד מבקר המדינה לגבי עובדים שלהם ניתנה האפשרות לבחור בין העסקה בדירוג דרגה לבין העסקה שלא בדירוג דרגה.

3. טענת ההפליה :

ראשית, מבהירה הוועדה כי ברגיל טענות של הפליה כפי שמעלים המבקשים, מועלות על ידי קבוצה מוחלטת, וזה לא המצב בענייננו.

טוענים המבקשים כי אי הוספת התמ"ה למשכורתם הגלובאלית תהווה הפליה בין עובדי משרות האמון במשרד מבקר המדינה לבין עובדי משרות האמון במוסדות שלטון אחרים שבהם נהוגה תוספת ייחודית. המבקשים הפנו את הוועדה להחלטת יו"ר הכנסת משנת 2013 להעניק לעובדים במשרות אמון תוספת שכר פרלמנטרית שמקבלים יתר עובדי הכנסת כדי שיישמר יחס ראוי בין שכרם לבין השכר של עובדי הכנסת הקבועים הזכאים לתוספת שכר ייחודית.

הוועדה עיינה בחוות הדעת המשפטית של הייעוץ המשפטי של הכנסת שניתנה בהקשר להחלטת יו"ר הכנסת אליה מפנים המבקשים, וממנה עולה תמונה אחרת. בחוות הדעת נאמר כי "מתן

תוספות ייחודיות לעובדים במשרות אמון, ולו בשיעור חלקי, יהווה חריגה מהמקובל בשירות המדינה". כותבת היועצת המשפטית למנהל בכנסת:

"מבירור שערכתי עם נציבות שירות המדינה לגבי המצב הנוהג בפועל במשרדי הממשלה, עולה כי כל העובדים המועסקים במשרדי הממשלה השונים במשרות אמון מועסקים בשכר כולל, בהתאם למפורט לעיל, ובהתאם לכך – **אינם נהנים מתוספות השכר המקובלות במשרדים שבהם הם מועסקים**" (ההדגשה במקור). חוות הדעת נותנת את הדוגמה של משרד מבקר המדינה, אך היא מתייחסת גם למשרד הביטחון, שבו עובדים המועסקים במשרות אמון אינם נהנים מהתוספת הייחודית הנוהגת בו (תב"י).

אשר לבקשות הפרטניות של כל אחד מהמבקשים:

עו"ד מתן גוטמן, ראש המטה ועוזר בכיר למנכ"ל: תיאור התפקיד בספר התקן: "פועל בהתאם להנחיות המנכ"ל במסגרת לשכת המנכ"ל, ואחראי על העובדים המקצועיים בלשכת המנכ"ל, בהתאם להנחיות המנכ"ל. (*משרת אמון). במידה והמשרה תאויש ע"י עובד המשרד המינוי יהיה בדרך של מינוי בפועל ובהתאם להחלטה בלעדית של המנכ"ל ובדרגה של 43-44".

מר עמיחי שי ועו"ד דוד נהיר, יועצים בכירים למבקר המדינה: תיאור התפקיד בספר התקן: "סיוע למבקר במילוי תפקידיו הממלכתיים ומחויבויותיו הציבוריות, כדי להקל עליו במילוי תפקידו כמבקר וכדי לאפשר לו, ככל האפשר, להשקיע את מרב זמנו ומאמציו למילוי תפקידו. (משרת אמון)".

ספר התקן אינו מציין את מתח הדרגות בתפקיד זה בדירוג דרגה. במכתבו של הסמנכ"ל למינהל למבקר המדינה מ-7.9.2017 הוא מציע שתי חלופות - הקבלת היועצים הבחירות למתח דרגות 45-45+ או למתח דרגות 45 - 46+.

גב' רחל טבאי-וובשת, מנהלת לשכת המבקר: תיאור התפקיד בספר התקן: "אחראית לביצוע מכלול הפעולות הקשורות בניהול הלשכה. (* או משרת אמון)". ספר התקן מקביל את מתח הדרגות לדרגות 19-21 בדירוג דרגה.

גב' מרינה מקס, מנהלת לשכת המנכ"ל: תיאור התפקיד בספר התקן: "אחראית לביצוע מכלול הפעולות הקשורות בניהול הלשכה. (* או משרת אמון)". ספר התקן מקביל את מתח הדרגות לדרגות 18-20 בדירוג דרגה.

מר עופר רגב, נהג המבקר: תיאור התפקיד בספר התקן: "פועל בהתאם להנחיות המבקר". ספר התקן מקביל את מתח הדרגות לדרגות 17-19 בדירוג דרגה.

מר מנשה אמיר כהן, נהג המנכ"ל: תיאור התפקיד בספר התקן: "פועל בהתאם להנחיות המנכ"ל. (* או משרת אמון)". ספר התקן מקביל את מתח הדרגות לדרגות 16-18 בדירוג דרגה.

כאמור, שלושת המבקשים טענו לפני הוועדה כי עיקר עיסוקם הינו בליבת העיסוק המקצועי של משרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור - עבודת הביקורת ובירור התלונות.

לאחר שבחנה את העובדות מול גורמים שונים במשרד מבקר המדינה, הגיעה הוועדה לכלל מסקנה כי יש ממש בטענה ולפיה מבחינה מעשית עבודתם של כל אחד משלושת המבקשים שלובה בליבת העבודה המקצועית של הביקורת ובירור התלונות. אמנם, לפי טיבו, התפקיד של כל אחד משלושת המבקשים אינו עריכת ביקורת או בירור תלונות כפי שמוגדר תפקיד של עובד משרד קבוע, אלא סיוע בניהול וביצוע המשימות של המנהל הבכיר שבחר בהם. אולם, מסתבר כי ישנה ציפייה מצד מבקר המדינה ומנכ"ל המשרד כי שלושת מבקשים אלה בחיי המעשה יבצעו משימות שונות בעולם התוכן של ביקורת המדינה ובירור תלונות הציבור ומטלות אלה גוזלות חלק ניכר ומשמעותי מעבודתם.

אשר על כן, שלושת המבקשים יהיו זכאים לבחור במסלול של דירוג דרגה כעובדי ביקורת ובירור תלונות בהתאם למתח הדרגות שנקבע בספר התקן, כמפורט להלן, ויקבלו 100% תמ"ה.

אשר לארבעת המבקשים הנוספים - כאמור, גב' רחל טבאי-וובשט ועו"ד עופר רגב טענו לפני הוועדה כי הם עוסקים בליבת העיסוק המקצועי של משרד מבקר המדינה, קרי ביקורת ובירור תלונות. גב' מרינה מקס טענה כי עבודתה בפועל כמנהלת לשכת מנכ"ל אינה מצטמצמת לעבודה מינהלית גרידא. מר מנשה אמיר כהן לא העלה טענות נוספות לפני הוועדה.

לאחר שקראה את בקשותיהם של ארבעת המבקשים הנוספים, שמעה את גב' רחל טבאי-וובשט, וקראה בעיון את השלמת הטיעונים בכתב של עו"ד עופר רגב וגב' מרינה מקס, לא השתכנעה הוועדה ש**עיקר** תפקידם של ארבעת המבקשים הנוספים הוא עבודת הליבה של משרד מבקר המדינה - ביקורת ובירור תלונות. החלטה זו אף עולה לדעתה של הוועדה בקנה אחד עם החלטתו של מבקר המדינה מ-10.12.2017 ולפיה ארבעת המבקשים הנוספים יקבלו כ-13% מהתמ"ה (ולא 20% כמו שלושת המבקשים). היינו, ניתן להבין מההבחנה שבתגמול שלושת המבקשים לארבעת המבקשים הנוספים כי מבקר המדינה לא היה סבור כי יש לראותם כעובדי ביקורת ולא כעובדים מינהליים. משכך, קבעה הוועדה כי ארבעת המבקשים זכאים לבחור במסלול דירוג דרגה כעובדים מינהליים של משרד מבקר המדינה, בהתאם לכללים הנוהגים במשרד.

בקשת המבקשים כי השכר ישולם להם למפרע מיום תחילת העסקתם במשרד מבקר המדינה :

הוועדה התרשמה כי המבקשים מודעים לזכויותיהם. הם חתמו על חוזה אישי ויודעו בדבר גובה השכר שישולם להם ובדבר תנאי העסקתם. עם החתימה על החוזה האישי הם קיבלו על עצמם את התנאים הכרוכים במסלול של עובדים נושאי משרת אמון, שהוא כידוע מסלול נפרד ושונה ממסלול של עובד המועסק בדירוג דרגה. הוועדה גם שקלה במניין השיקולים את העובדה שהמבקשים הגישו את הבקשה בשלב מאוחר של העסקתם.

לסיכום :

1. כל אחד מהמבקשים הזכאי לכך נדרש להודיע למשרד, עד ליום 28.2.2019, אם הוא מבקש לעבור למסלול שבו יחושב שכרו לפי דירוג דרגה. מי שיוודע כאמור יחושב שכרו בהתאם לכללים המקובלים במשרד מבקר המדינה בהתאם לדירוג ולדרגה הרלוונטיים לו החל מיום מתן החלטה זו ואילך.

2. שכרם של שני היועצים הבכירים למבקר המדינה יחושב על בסיס השוואה לעובדים בדרגה 45+. שכרם של יתר המבקשים יחושב לפי הדרגה הגבוהה במתח הדרגות שנקבע בספר התקן לגבי משרתם, עם תוספת שהיה.

3. מבקש שיוודע בכתב על גבי הטופס המתאים שיימצא אצל הסמנכ"ל למינהל על בחירתו לחישוב שכרו בהתאם לכללים המקובלים במשרד מבקר המדינה לפי דירוג דרגה הרלוונטי לו, עד למועד כאמור בסעיף 1, יהיה זכאי לתשלומים הנובעים מכך החל ממועד הגשת בקשתו. קרי, לגבי שלושת המבקשים - מספטמבר 2016, ולגבי ארבעת המבקשים - ממאי 2018.

4. ככל שהודיע אחד מהמבקשים על בחירתו כאמור, ביחס לתקופה שמיום הגשת בקשתו לוועדה ועד ליום מתן ההחלטה (להלן - התקופה הרלוונטית) יקבל מבקש זה בנוסף פיצוי חד פעמי שיהווה חלף תשלום הפרשי שכר. הפיצוי החד פעמי יהיה שווה לסכום ההפרש הנומינלי החיובי (בתוספת הצמדה למדד) שבין השכר שהיה אמור לקבל אם היה מועסק בדירוג דרגה בתקופה הרלוונטית לבין השכר שקיבל בתקופה הרלוונטית.

סכום זה יחושב על ידי המשרד ויכלול את המרכיבים כדלקמן :

א. סכום השווה לשכר שהיה משולם לעובד בדירוג דרגה בעל מאפיינים ונתונים זהים למבקש (כגון ותק והשכלה).

שלושת המבקשים יהיו זכאים ל-100% תמ"ה כעובדי ביקורת, וארבעת המבקשים הנוספים יהיו זכאים ל-2/3 תמ"ה כעובדים מינהליים.

ב. סכום השווה למכפלה של התשלום שהיה מקבל עובד בדירוג דרגה בעל מאפיינים ונתונים זהים למבקש בגין שעת עבודה נוספת, במספר השעות שביצע המבקש בתקופה הרלוונטית, אך לא יותר מתקרה של 40 שעות חודשיות : מתוכן 8 שעות שבאפשרותו היה לבצע מחוץ למשרד ואשר יחושבו לפי תעריף של 125% של שעת עבודה ועוד 32 שעות נוספות שביצע בפועל על פי רישום הנוכחות של המשרד בחודש הרלוונטי ; והכל כמקובל במשרד מבקר המדינה.

הפיצוי האמור ישולם למבקש לא יאוחר מ-60 ימים מיום שבקש לקבל שכר במתכונת החדשה.

אשר לגמול השתלמות : כל מבקש שבחר בדירוג דרגה כאמור יהיה רשאי להגיש לוועדה לגמול השתלמות בקשה לאישור גמול השתלמות כמקובל במשרד מבקר המדינה. המבקש יהיה זכאי לגמול השתלמות בהתאם להחלטת הוועדה לגמול השתלמות, ואולם גמול ההשתלמות ישולם למבקש מיום הגשת הבקשה לוועדה לתשלום הפרשי שכר או מיום זכאותו לגמול השתלמות, לפי המאוחר.

5. יובהר כי כל אחד מהמבקשים ימשיך להיות מועסק מכוח ההסכם האישי עליו חתם. החלטת הוועדה נוגעת אך ורק לרכיב השכר שישולם להם, אשר יחושב על בסיס השוואה למה שהיו מקבלים אילו היו עובדים בדירוג דרגה במשרד מבקר המדינה. למען הסר ספק, אין בהחלטה כדי להעניק למבקשים זכויות של עובדים בדירוג דרגה במשרד מבקר המדינה, כגון קביעות, הפסקת עבודה, התמודדות במכרזים פנימיים וכיוצא"ב.

6. יובהר כי מבקש שלא יודיע על כוונתו לעבור למסלול של דירוג דרגה ימשיך לקבל את תנאי השכר שהיו נוהגים לגביו עד היום, ללא שינוי.

עו"ד דורית טנא-פרצ'יק, חברה

ד"ר תמיר שאנן, חבר

השופט (בדימ') עווני חבש, יו"ר

נספח 2

כתבתו של שחר אילן אשר
פורסמה בכלכליסט ביום

13.10.2021

פורטל פיננסי

Dun's 100

CTECH

מוסף

פנאי

ספורט

משפט

עולם

נדל"ן

בארץ

כלכליסט

שוק

באזז

24/7

כלכליסט

אלטשולר שחם קונס
סוכנים על לקוחות
שהשימור הצליח
אלמוג עזר

קרן בן דוד מתכננת
פרויקט מסחר
ותעסוקה במודיעין
דנתן לוי

אלטשולר שחם
מתרחב בתחום
הקריפטו: יציע
אלמוג עזר

Dun's 100

קריירה

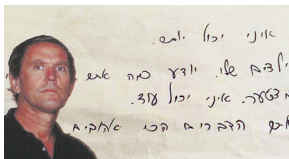
דעות

רכב

משפט

בארץ

הנצפות ביותר בערוץ

טייס הקרב, המאהבת, ההתאבדות
והמניות בשווי 14 מיליון שקל באיי

מהירים ועצבניים: נהגי ססלה מעורבים
בתאונות פי 2 יותר מרכבים אחרים

נחנוי רשות המסים נחשפים: אלה
הרכבים שהוזרמו

עקיצת המל"ט: כך חטפה איראן את
החמקן הסודי של ארה"ב

החמקן הלבן: A12 אוונג'ר, מטוס
מעולם אחר

סרטונים מומלצים

עוד בכלכליסט

פורום היוניקורנס	שיווקיט	כנס פורום הנדל"ן	בריאות בארגונים	ועידת התחזיות	Next Big Thing
------------------	---------	------------------	-----------------	---------------	----------------

המפגש השנתי של בכירי עולם הנדל"ן

מדד הבריאות בארגונים וחברות

איך תעבד הממשלה החדשה את המדינה בשנים הקרובות

Smart Cities & מה יהיה הדבר הגדול הבא בתחומי ה

ואו לשמוע מאלו שעשו את זה בגדול

בלעדי

כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינור

עו"ד עדן ביזמן עבר מתפקיד המשנה למנכ"ל משרד המבקר למשנה למנכ"ל משרד רה"מ. בעבר הוא קיבל עוד 20 אלף שקל לשכר בשל עיסוק בביקורת, אבל כעת הוא קיבל פטור מצינון בטענה שלא עסק בביקורת

שחר אילן | 13.10.21, 06:00

תגיות: נפתלי בנט | תקופת צינון | עדן ביזמן | משרד ראש הממשלה | מבקר המדינה

כלכליסט

הנהיגה מונדיה אנג'לון, שהוא היה מהפעילים הראשיים לביחורו.

קראו עוד בכלכליסט:

- בנט בדין סוּעַר עַל הַתְקַצִּיב: "מַעֲרַכַת הַבְּרִיאוֹת הוֹרַעְבָה"; נִתְּנִהוּ: "עֲבֵאס זָכָה בִּפְסִי"
- מֶה בִּאֲמַת עוֹמֵד מֵאַחֲרֵי פְגִישַׁת בֶּנֶט וַאֲסִי'
- לִכְבוֹד: רֹאשׁ הַמִּמְשָׁלָה נִפְתְּלִי בֶּנֶט, הַנִּידוֹן: טִיפּוֹל בִּסְרַבִּי חִיסוֹן קוֹרוֹנָה

ביזמן כיהן עד 2019 כיועץ לענייני השכלה הגבוהה של שר החינוך בנט. לפי בנט, הוא שניהל את שני המרכיבים העיקריים במאבק שלו במה שהגדיר כ"קרטל האוניברסיטאות". חלק מהזמן עבד ביזמן מול מי שהיה מנכ"ל המועצה להשכלה גבוהה מתניהו אנגלמן. ביזמן נחשב מהפעילים הבולטים למימיו של אנגלמן למבקר. לאחר שאנגלמן כנס לתפקידו ביולי 2019 הוא מינה את ביזמן לראש המטה שלו, תפקיד שבו הוא אמור לנהל למעשה את פעילותו של המבקר עצמו. בתחילת השנה הנוכחית מונה למשנה למנכ"ל משרד המבקר.

במשך השנתיים שבהן כיהן במשרד מבקר המדינה קיבל ביזמן את התוספות הנדיבה למשכורת שמקבלים עובדי ביקורת. לפי מידע שהגיע ל"לכלכליסט", שכרו ברוטו עמד על יותר מ־50 אלף שקל, כולל שעות נוספות, לעומת 30 אלף שקל שהיה מקבל כראש מטה המבקר ללא תוספת הביקורת. בעבר עובדים במשרת אמון לא קיבלו את התוספות. ועדה חיצונית שמיינה המבקר יוסף שפירא החליטה שהם יקבלו אותה רק אם הם עוסקים בביקורת.

00:00/00:00

בשיתוף שורת הרווח

לאחרונה החליט בנט להחזיר את ביזמן לסביבתו והוא מונה למשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה. חוק מבקר המדינה קובע ש"עובד המשרד שעוסק בביקורת שפרש מעבודתו, לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר". ביזמן קיבל את האישור לעבור לתפקיד בכיר בראש ההיררכיה המבוקרת, למרות שבכירים אחרים שביקשו אישור בתקופה האחרונה לא קיבלו אותו.

עדן ביזמן. היה יועץ של בנט במשרד החינוך (צילום: מאיר אליפור)

ממשרד המבקר נמסר בתגובה, ש"ההשוואה בין המקרה של ביזמן למקרים אחרים משוללת כל יסוד ומבוססת על רצון להתנחל במבקר. בתפקידיו היה אמן על מגוון נושאים כלליים ללא מעורבות בביקורת עצמה". טענת לשכת המבקר, עובדים אחרים ביקשו קיצור תקופת צינון כדי לייצג מול משרד המבקר והגישו בקשות כלליות ולא קונקרטיות, על ביזמן נאסר לייצג את משרד רה"מ מול המבקר בשנתיים הקרובות. עוד טוענים במשרד המבקר, ש"שכרו של עו"ד ביזמן היה בהתאם לנוהג השכר במשרד מבקר המדינה מזה עשרות שנים, ללא תלות בעיסוק בביקורת, בדומה לעובדים רבים אחרים שאינם עוסקים בליבת הביקורת".

מלשכת ר"ה ממסר כי ביזמן "נכנס לתפקידו לאחר שהתקבל במשרד אישור המבקר, שהוא הגורם המוסמך למתן אישור, ולאחר שהמגבלות שנקבעו באישור המבקר עוגנו בהסדר ניגוד העניינים שעליו חתם".

נספח 3

פנייתה של העותרת על פי חוק
חופש המידע מיום 13.10.2021

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13 אוקטובר 2021 ; ח' חשוון תשפ"ב

לכבוד

פנחס וולף, עו"ד
הממונה על חופש המידע
מבקר המדינה
ירושלים

א.נ. שלום רב,

הנדון : בקשה על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בעניין ביטול

תקופת הצינון של עובד משרד מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הנני מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.

2. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].

3. עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.

4. כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).

5. אשר על כן, ולאור האמור לעיל נתכבד לפנות אליכם בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בבקשה לקבל לידינו את פרטי המידע הבאים:

א. אישור ביטול/קיצור תקופת הצינון אשר ניתן לעוה"ד ביזמן על ידי מבקר המדינה

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב:

https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

וכפי הקבוע בחוק.

- ב. חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור האמור לעיל בסעיף א.
- ג. תלושי השכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה, בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021.
6. נוכח חשיבותם הרבה של הדברים, ועל מנת למנוע עיכובים מיותרים בהעברת המידע, ובפרט בכל האמור לגבי סעיף ג', נבקש להפנות כבר כעת לפסק הדין בעת"מ 2110/06 בן צור אמיר נ' עיריית הוד השרון, ולדבריה הקולעים של כב' השופטת פלפל שם: "בעל תפקיד סטטוטורי, או איש ציבור, אמור לדעת שפעולותיו, שכרו ומכלול התנהלותו נצפים ע"י העין הציבורית".
7. על כך נוסף, כן – מתוך רצון למנוע עיכובים מיותרים במסירת המידע, ועל מנת להעמיד בפני הממונה את התמונה המשפטית המלאה – את האמור בפסק הדין בעת"מ 30204-11-14 עורכי דין לקידום מנהל תקין, ע"ד נ' הממונה על חוק חופש המידע במועצה המקומית דבוריה ואח', שם התייחס כב' השופט הווארי לחובת הרשות למסור תלושי שכר של עובדי ציבור, ותוך שניתנת לרשות הזכות לעשות שימוש בסעיף 11 לחוק חופש המידע ולהשחיר מידע אישי העשוי לפגוע בפרטיות העובד, זולת שמו המלא, תפקידו והשכר לו זכה.
8. לנוכח האמור לעיל, לנוכח היות המסמכים המבוקשים זמינים ואינם דרושי הפקה מיוחדת, נבקש לקבל את התייחסותכם לגבי המצאת המידע המבוקש ללא שיהוי ולא יאוחר מ-30 יום, וזאת בהתאם למצוות סעיף 7(ב) לחוק.
9. בהתאם לסעיף 6(2) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה פטורה מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע.
10. מצורף אישור ניהול תקין לשנת 2021, רשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
11. המטרות הציבוריות שמקדמת התנועה מופיעות ברשימת המטרות הציבוריות כפי שפורסמה על ידי היחידה הממשלתית לחופש המידע במשרד המשפטים, ובראשן ומבלי למצות, "פעילות למען טוהר מידות בשירות הציבורי ומנהל תקין" (מצורפת הרשימה לנוחותך).
12. לתגובתכם ולטיפולכם המהירים, נודה.

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

פרטים כלליים	תאריך :	14/10/2021
שם המבקש/ת :	התנועה למען איכות השלטון בישראל	
מס' זהות :	580178697	
כתובת :	יפו 208 ירושלים	
רחוב :	יפו	מס' בית וכניסה : ת"ד 4207
ישוב :	ירושלים	מיקוד : 91043
טלפון :	02-5000073	טלפון נוסף :
פקס :	02-5000076	דואר אלקטרוני : office@mqg.org.il
הנני אזרח ישראלי / תושב ישראל (הקף בעיגול)		
המידע המבוקש הינו אודותי / אחר (הקף בעיגול)		

סעיף 9 למכתבנו מיום 14/10/2021

התחיבות

הנני מתחייב/ת לשאת באגרת איתור וטיפול ובאגרת הפקה עד לסכום שלא יעלה על 150 ₪ (*). במידה שהממונה תודיע לי כי עלות הטיפול בבקשתי גבוהה יותר, תידרש הסכמה נפרדת ממני להמשך הטיפול.

פטור מאגרה

בהתאם לסעיף 6(2) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה פטורה מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע :

- מצ"ב אישור ניהול תקין לשנת 2021 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
- רשימת עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות כפי שהנחה משרד המשפטים

<http://www.justice.gov.il/Units/YechidatChofeshHameyda/Hakika/Pages/Non-profit-Organization.aspx>

התנועה למען
איכות השלטון בישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580178697
ת.ד. 4207 ירושלים 91043

(*) מידע שאדם מבקש אודות עצמו פטור מאגרת בקשה וכן מאגרת טיפול של עד 4 שעות.

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 * מען למכתבים : ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 * טל : 02-5000073 פקס : 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 9438303 * العنوان للرسائل: ص. ب. 36504، القدس 9136001 * هاتف: 02-5000073 • فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: office@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

מדינת ישראל
משרד המשפטים
רשות התאגידים
רשם העמותות וההקדשות

י"ג תשרי תשפ"א
01/10/2020

לכבוד
התנועה למען איכות השלטון בישראל
ירושלים ת.ד. 9136001 36054

הנדון: אישור ניהול תקין לשנת 2021
שם העמותה: התנועה למען איכות השלטון בישראל, 580178697

בהתאם לבקשתכם, בנוגע למתן אישור לשנת 2021, אנו מאשרים בזה כי העמותה מקיימת את דרישות חוק העמותות, התשי"ם-1980 בכל הנוגע להגשת דיווחות, הודעות ופרוטוקולים.
אישור זה יבוטל אם יתגלה כי העמותה אינה ממלאת אחר הוראות חוק העמותות וכללי ניהול תקין.

אישור זה תקף מיום 01/01/2021 ועד ליום 31/12/2021.
לידיעה – העמותה נרשמה ברשם העמותות בתאריך 25/07/1990.

בכבוד רב,

אייל גלובוס, עו"ד
ראש רשות התאגידים
רשם העמותות וההקדשות

בוצע על ידי אילן דנה, רו"ח

*בכל פניה אלינו, נא לציין את מספר העמותה.
** הבהרה: אין באישור זה כדי להעיד כי העמותה עומדת בכל דרישות החוק והרשם, אלא לכך שכאמור לעיל העמותה הגישה דיווחים שנתיים בהתאם לחוק והנחיות הרשם, ולא נמצאו ליקויים בפעילותה המצדיקים ביטול האישור.
רשם העמותות עורך בעמותות ביקורות יזומות במהלך השנה, אף לאחר מתן אישור ניהול תקין. ליקויים שימצאו בעמותה לאחר מתן האישור, עלולים להביא לביטול האישור שניתן או לשינוי נוסח האישור.
מומלץ לבדוק באתר רשות התאגידים – רשם העמותות האם האישור בתוקף.
בנוסף, ניתן, לעיין בדיווחי העמותה ללא תשלום באתר הגיידיסטאר, וכן לעיין בתיק העמותה בכפוף לתשלום אגרה.

1-700-70-60-44
רשות התאגידים

כחלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאחר 'כל זכות' באתר kolzchut.org.il/justice כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך.
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 * מען למכתבים: ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 9438303 * العنوان للرسائل: ص.ب. 36504، القدس 9136001 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: office@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות

(לעניין פטור לפי תקנות חופש המידע (אגרות), התשנ"ט-1999)

רשימה זו מונה עמותות או חברות לתועלת הציבור שפנו ליחידה הממשלתית לחופש המידע (או שרשויות ציבוריות פנו בעניין ליחידה) במטרה להבהיר האם הן עומדות בתנאים שתקנות חופש המידע (אגרות), התשנ"ט-1999 קבעו לעניין קידום "מטרה ציבורית" (לשם קבלת פטור מאגרת בקשה ומארבע שעות טיפול), ונמצאו זכאיות לכך.

על מנת לזכות בפטור על העמותה או החל"צ להציג בנוסף אישור ניהול תקין בתוקף בעת הגשת הבקשה.

רשימה זו אינה רשימה ממצה. עמותות או חברות לתועלת הציבור המעוניינות לברר את המצב המשפטי לגביהן, מוזמנות לפנות ליחידה הממשלתית לחופש המידע בדוא"ל – foiu@justice.gov.il

שם העמותה או החל"צ (לפי סדר א'-ב')
אדם טבע ודין, ע"ר
אהבי"ה ארגון הנכים בישראל המיוחד (ע"ר)
איגוד מרכזי הסיוע ולפגועות ולפגועות תקיפה מינית, ע"ר
אמון הציבור, חל"צ
ארגון נוסעי התחבורה הציבורית, ע"ר
גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע, ע"ר
האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר
האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה, ע"ר
החברה להגנת הטבע, ע"ר
המועצה הציבורית למניעת רעש וזיהום אוויר בישראל – מלר"ז, ע"ר
המוקד להגנת הפרט מיסודו של ד"ר לוטם זלצברגר, ע"ר
המרכז הישראלי לקידום צדק חברתי, חל"צ
הסדנא לידע ציבורי, ע"ר
העמותה לדמוקרטיה מתקדמת, ע"ר
העמותה למען מדע מוסרי, ע"ר
התנועה לאיכות השלטון, ע"ר
התנועה לחופש המידע, ע"ר
יוזמת קרן אברהם, ע"ר
מולד – המרכז להתחדשות הדמוקרטיה, חל"צ
עמותת יד-מרכזי זכויות בקהילה, ע"ר
עמותת קו לעובד, ע"ר
עתים – יעוץ ומידע במעגל החיים היהודי, ע"ר
צלול – עמותה לאיכות הסביבה, ע"ר
שקיפות בינינו ישראל, ע"ר

נספח 4

פנייתה של העותרת מיום
אל מבקר המדינה 13.10.2021

13 אוקטובר 2021; ז' חשוון תשפ"ב

לכבוד

מר מתניהו אנגלמן, רו"ח
מבקר המדינה
משרד מבקר המדינה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: העסקתו של עו"ד עדן ביזמן בתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הנני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.
2. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].
3. עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.
4. כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).
5. הנה כי כן, וככל שאלו הם פניו הדברים, ואכן עוה"ד ביזמן עסק בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, הרי שמדובר במצב עניינים שאינו תקין בעליל – ועומד בניגוד מוחלט לאמור בחוק מבקר המדינה, ולתכליות העומדות בבסיסו.
6. שכן, כל עניינו של סעיף 22(ב) האמור לעיל, הוא למנוע את המצב בו יתרחש מעבר של עובדים (ובפרט בכירים), מגוף הביקורת אל גופים מבוקרים, ועל מנת למנוע את ניגודי עניינים המובנים מאליהם הכרוכים במעבר מעין זה. והנה, במקרה דנן המדובר במשרד ראש הממשלה

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב: https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

- העומד בראש הרשות המבצעת כולה, שהיא מושא הביקורת המרכזי של משרד מבקר המדינה.
7. יצוין לעניין זה, כי עוה"ד ביזמן בשלל תפקידיו במשרד מבקר המדינה (וכן במשרד ראש הממשלה) הינו **מינוי במשרת אמון**. על פי האמור בכתבה, כאמור לעיל, בתפקידיו במשרד מבקר המדינה קיבל עוה"ד ביזמן שכר על פי מתח הדרגה השמור לעובדים בכירים **העוסקים בביקורת**, ומגלם תוספת העולה עד כדי עשרות אלפי שקלים נוספים בחודש.
8. אשר על כן, ולנוכח האמור לעיל, מצטיירת תמונת מצב לפיה עסק עוה"ד ביזמן בביקורת בהיותו במשרד מבקר המדינה, **ואולם לא קיים את חובת הצינון הקבועה בחוק מבקר המדינה ואשר אמורה לחול עליו כעובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת**.
9. חמור לא פחות – ככל שעוה"ד ביזמן לא עסק בענייני ביקורת, הרי שלנוכח האמור בכתבה, קיבל תוספת שכר בת מאות אלפי שקלים, **בניגוד לדין**, ומבלי שהמבקר נותן על כך את דעתו בזמן אמת.
10. לנוכח כך, **תגובתך לאמור לעיל. כן נבקש את חוות הדעת המשפטית אשר קדמה לאישור שניתן לעוה"ד ביזמן להימנע מתקופת הצינון**, וכן את אישור המבקר אשר ניתן על פי חוק.
11. יצוין, כי במקביל לשליחת מכתב זה, פונה התנועה אף בבקשה על פי חוק חופש המידע, ועל מנת לבחון את עניין זה לעומקם של דברים.
12. נוכח חשיבותו הציבורית הרבה של העניין, נודה לתשובתך בהקדם.

בברכה,

תומר נאור, עו"ד

היועץ המשפטי

העתק:

מר יאיר פינס, מנכ"ל משרד ראש הממשלה

נספח 5

מכתבה של העותרת מיום

אל המשיב 2 25.10.2021

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

25 אוקטובר 2021; י"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

פנחס וולף, עו"ד
הממונה על חופש המידע
מבקר המדינה
ירושלים

א.ג.

שלום רב,

הנדון: תזכורת לבקשה על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בעניין

ביטול תקופת הצינון של עובד משרד מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן

סימוכין: פנייתנו מיום 13.10.2021

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו פונים אלייך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פנינו אלייך בבקשת חופש מידע לפי חוק חופש המידע (להלן: "הבקשה")

הבקשה מצורפת כנספח א', ובה ביקשנו לקבל לידינו את המידע הבא:

א. אישור ביטול/קיצור תקופת הצינון אשר ניתן לעוה"ד ביזמן על ידי מבקר המדינה וכפי הקבוע בחוק.

ב. חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור האמור לעיל בסעיף א.

ג. תלושי השכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה, בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021.

2. **חרף חשיבותה הציבורית הרבה של פניה זו, ועל אף העובדה שעוה"ד ביזמן החל לכהן בתפקיד ולקבל שכר מקופת המדינה, טרם קיבלנו ממך כל מענה לפנייתנו זו, וזאת על אף שחלפו קרוב לשבועיים ימים מיום בו נשלחה.**

3. נזכיר, כי אין המדובר במידע הדורש עיבוד מיוחד ומורכב, אלא במידע הזמין להעבירו בתצורתו הגולמית, ועל כן התעלמותכם זו מפנייתנו מעלה את החשש הכבד שמא מדובר בגרירת רגליים שלא לצורך ומתוך מניעים שאינם ממך העניין.

4. עוד נבקש להזכיר, כי לשון הוראת החוק הקבועה בסעיף 7(ב) לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998, קובעת בצורה ברורה כי "הרשות הציבורית תודיע למבקש המידע ללא שיהוי, ולא יאוחר מ-30 ימים מקבלת הבקשה, על החלטתה בבקשתו". קריאה מקיימת של לשון החוק, אפוא, מלמדת כי על הרשות להעביר את המידע (או החלטה אחרת) ללא שיהוי, כאשר תיבת "30 הימים" עומדת אך כמועד מקסימלי למסירת החלטתה, ובוודאי שאין בה כדי למנוע מסירה מוקדמת יותר.

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 * מען למכתבים: ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 9438303 * العنوان للرسائل: ص.ب. 36504، القدس 9136001 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: office@mqq.org.il * Web Site: www.mqq.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

5. נזכיר בשנית כי המדובר בבקשה דחופה ביותר, וזאת לנוכח כהונתו של עוה"ד ביזמן בתפקיד – לכאורה בניגוד להוראות החוק – וכל עוד לא יוצג המידע השולל זאת.
6. על כן, נתכבד לפנות אלייך בשנית, בבקשה כי המידע המבוקש יועבר אלינו בהקדם האפשרי וללא שיהוי נוסף.
7. לטיפולך ולתגובתך, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי
רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד
ראש האגף המשפטי

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13 אוקטובר 2021 ; ח' חשוון תשפ"ב

לכבוד

פנחס וולף, עו"ד
הממונה על חופש המידע
מבקר המדינה
ירושלים

א.נ. שלום רב,

הנדון: בקשה על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בעניין ביטול

תקופת הצינון של עובד משרד מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הנני מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.
2. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].
3. עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.
4. כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).
5. אשר על כן, ולאור האמור לעיל נתכבד לפנות אליכם בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בבקשה לקבל לידינו את פרטי המידע הבאים:

א. אישור ביטול/קיצור תקופת הצינון אשר ניתן לעוה"ד ביזמן על ידי מבקר המדינה

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב: https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

וכפי הקבוע בחוק.

- ב. חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור האמור לעיל בסעיף א.
- ג. תלושי השכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה, בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021.
6. נוכח חשיבותם הרבה של הדברים, ועל מנת למנוע עיכובים מיותרים בהעברת המידע, ובפרט בכל האמור לגבי סעיף ג', נבקש להפנות כבר כעת לפסק הדין בעת"מ 2110/06 בן צור אמיר נ' עיריית הוד השרון, ולדבריה הקולעים של כב' השופטת פלפל שם: "בעל תפקיד סטטוטורי, או איש ציבור, אמור לדעת שפעולותיו, שכרו ומכלול התנהלותו נצפים ע"י העין הציבורית".
7. על כך נוסף, כן – מתוך רצון למנוע עיכובים מיותרים במסירת המידע, ועל מנת להעמיד בפני הממונה את התמונה המשפטית המלאה – את האמור בפסק הדין בעת"מ 30204-11-14 עורכי דין לקידום מנהל תקין, ע"ד נ' הממונה על חוק חופש המידע במועצה המקומית דבוריה ואח', שם התייחס כב' השופט הווארי לחובת הרשות למסור תלושי שכר של עובדי ציבור, ותוך שניתנת לרשות הזכות לעשות שימוש בסעיף 11 לחוק חופש המידע ולהשחיר מידע אישי העשוי לפגוע בפרטיות העובד, זולת שמו המלא, תפקידו והשכר לו זכה.
8. לנוכח האמור לעיל, לנוכח היות המסמכים המבוקשים זמינים ואינם דרושי הפקה מיוחדת, נבקש לקבל את התייחסותכם לגבי המצאת המידע המבוקש ללא שיהוי ולא יאחר מ-30 יום, וזאת בהתאם למצוות סעיף 7(ב) לחוק.
9. בהתאם לסעיף 2(6) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה פטורה מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע.
10. מצורף אישור ניהול תיקין לשנת 2021, רשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
11. המטרות הציבוריות שמקדמת התנועה מופיעות ברשימת המטרות הציבוריות כפי שפורסמה על ידי היחידה הממשלתית לחופש המידע במשרד המשפטים, ובראשן ומבלי למצות, "פעילות למען טוהר מידות בשירות הציבורי ומנהל תקין" (מצורפת הרשימה לנוחותך).
12. לתגובתכם ולטיפולכם המהירים, נודה.

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 • מען למכתבים: ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 • טל: 02-5000073 • פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 9438303 • العنوان للرسائل: ص.ب. 36504، القدس 9136001 • هاتف: 02-5000073 • فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem • Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 • Tel: 02-5000073 • Fax: 02-5000076
E-mail: office@mqg.org.il • Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

פרטים כלליים
 שם המבקש/ת: **התנועה למען איכות השלטון בישראל**
 מס' זהות: **580178697**
 כתובת: **יפו 208 ירושלים**
 רחוב: **יפו**
 ישוב: **ירושלים**
 טלפון: **02-5000073**
 פקס: **02-5000076**
 תאריך: **14/10/2021**
 מס' בית וכניסה: **ת"ד 4207**
 מיקוד: **91043**
 טלפון נוסף:
 דואר אלקטרוני: **office@mqg.org.il**
 הנני אזורח ישראלי / תושב ישראל (הקף בעיגול)
 המידע המבוקש המידע המבוקש הינו אודותיי / אחר (הקף בעיגול)

סעיף 9 למכתבנו מיום 14/10/2021

התחייבות

הנני מתחייב/ת לשאת באגרת איתור וטיפול ובאגרת הפקה עד לסכום שלא יעלה על 150 ₪ (*). במידה שהממונה תודיע לי כי עלות הטיפול בבקשתי גבוהה יותר, תידרש הסכמה נפרדת ממני להמשך הטיפול.

פטור מאגרה

בהתאם לסעיף 2(6) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקוף), התשע"ד-2014, התנועה **פטורה** מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע:

- מצ"ב אישור ניהול תקין לשנת 2021 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
- רשימת עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות כפי שהנחה משרד המשפטים

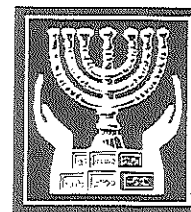
<http://www.justice.gov.il/Units/YechidatChofeshHameyda/Hakika/Pages/Non-profit-Organization.aspx>

התנועה למען
 איכות השלטון בישראל (ע"ר)
 מס' עמותה: **580178697**
 ת.ד. - חתימת המבקש/ת

(*) מידע שאדם מבקש אודות עצמו פטור מאגרת בקשה וכן מאגרת טיפול של עד 4 שעות.

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel | الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

מדינת ישראל
משרד המשפטים
רשות התאגידים
רשם העמותות וההקדשות

י"ג תשרי תשפ"א
01/10/2020

לכבוד
התנועה למען איכות השלטון בישראל
ירושלים ת.ד. 36054 9136001

הנדון: אישור ניהול תקין לשנת 2021
שם העמותה: התנועה למען איכות השלטון בישראל, 580178697

בהתאם לבקשתכם, בנוגע למתן אישור לשנת 2021, אנו מאשרים בזה כי העמותה מקיימת את דרישות חוק העמותות, התשי"ם-1980 בכל הנוגע להגשת דו"חות, הודעות ופרוטוקולים.
אישור זה יבוטל אם יתגלה כי העמותה אינה ממלאת את חובותיה כחוק העמותות וכללי ניהול תקין.

אישור זה תקף מיום 01/01/2021 ועד ליום 31/12/2021.
לידיעה – העמותה נרשמה ברשם העמותות בתאריך 25/07/1990.

בכבוד רב,

אייל גלובוס, ע"ד
ראש רשות התאגידים
רשם העמותות וההקדשות

בוצע על ידי אילן דנה, רו"ח

יבבל מניה אלנו, נא לעיין את מספר העמותה.
** הבהרה: אין באישור זה כדי להעיד כי העמותה שמדת בכל דרישות החוק והרשם, אלא לכך שכאמור לעיל העמותה הגישה דיווחים שנתיים שהתאם לחוק והתחייבות הרשם, ולא נמצאו ליקויים בפעילותה המצדיקים ביטול האישור.
רשם העמותות עורך בנמנות ניהול תקין בשנה. אף לאחר מתן אישור ניהול תקין. ליקויים שימצאו בעמותה לאחר מתן האישור, עלולים להביא לביטול האישור שניתן או לשלילת נוסח האישור.
מומלץ לבדוק באתר רשות התאגידים – רשם העמותות האם האישור בתוקף.
בנוסף, ניתן, לעיין בדיווחי העמותה ללא השלום באתר הניידסטר, תן לעיין בתיק העמותה בכפוף לתשלום אגרה.

רחוב ירמיהו 39, מגדלי הבירה בנין 1, ירושלים 9446722, ת"ד 34071 ירושלים 9134001 טלפון: 1-700-70-60-44
moked-amutot@justice.gov.il שעות קבלת קהל: ימים א', ב', ד', ה' 08:30-12:00; יום ג' הפקדת מסמכים בלבד (בקו"מ) 08:30-12:00

כחלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר 'כל זכות' kolzchut.org.il/justice כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך.
בכתובת: kolzchut.org.il/justice כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך.
מחווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 * מען למכתבים: ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 * טל: 02-5000073 * פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 9438303 * العنوان للرسائل: ص. ب. 36504، القدس 9136001 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: office@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות

(לעניין פטור לפי תקנות חופש המידע (אמרות), התשס"ט-1999)

רשימה זו מונה עמותות או חברות לתועלת הציבור שפט לחידה הממשלתית לחופש המידע (או שרשויות ציבוריות פנו בעניין לחידה) במטרה להבטיח האם הן עומדות בתנאים שתקנות חופש המידע (אמרות), התשס"ט-1999 קבעו לענין קידום "מטרה ציבורית" (לשם קבלת פטור מאגרת בקשה ומאובע שעות טיפול), ונמצאו זכאות לכך.

על מנת לזכות בפטור על העמותה או החל"צ להציג בנוסף אישור ניהול תקין בתוקף בעת הגשת הבקשה.

רשימה זו אינה רשימה ממצה. עמותות או חברות לתועלת הציבור המעוניינות לברר את המצב המשפטי לגביהן, מוזמנות לפנות לחידה הממשלתית לחופש המידע בדוא"ל - foia@justice.gov.il

שם העמותה או החל"צ (לפי סדר א'-ב')
אדם טובע דין, ע"ר
אהביה ארגון הנכים בישראל המלווה (ע"ר)
איגוד מרכזי הסיוע למפגעים ולנפגעי תקיפה מינית, ע"ר
אמון הציבור, חל"צ
ארגון טסעי התעבורה הציבורית, ע"ר
גשר - מרכז לשמירה על הזכות לנוע, ע"ר
האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר
האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה, ע"ר
החברה להגנת הטבע, ע"ר
המועצה הציבורית למניעת רעש וזיהום אוויר בישראל - מלר"ז, ע"ר
המוקד להגנת הפרט מניסודה של ד"ר לוטא זלצברגר, ע"ר
המרכז הישראלי לקידום צדק חברתי, חל"צ
הסדנא לידע ציבורי, ע"ר
העמותה לדמוקרטיה מונקדמת, ע"ר
העמותה למען מדע מוסרי, ע"ר
התנועה לאיכות השלטון, ע"ר
התנועה לחופש המידע, ע"ר
היזמת סרן אברהם, ע"ר
מולד - המרכז להזדהויות הדמוקרטיות, חל"צ
עמותות ידד - מרכזי זכויות בקהילה, ע"ר
עמותת קו לעיבוד, ע"ר
עיתים - יעוץ ומידע במעגל החיים היהודי, ע"ר
צליל - עמותה לאיכות הסביבה, ע"ר
שקיפות במיל ישראל, ע"ר

רח' יפו 208, ירושלים 9438303 * מען למכתבים : ת.ד. 36504 ירושלים 9136001 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
 شارع يافا 208، القدس 9438303 * العنوان للرسائل: ص.ب. 36504، القدس 9136001 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
 208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B 36504 Jerusalem 9136001 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
 E-mail: office@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

נספח 6

מכתבה של העותרת מיום
אל מבקר המדינה 25.10.2021

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

25 אוקטובר 2021; י"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

מר מתניהו אנגלמן, רו"ח
מבקר המדינה
משרד מבקר המדינה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: תזכורת אי מענה למכתב בעניין העסקתו של עו"ד עדן ביזמן בתפקיד

המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה

סימוכין: פנייתנו מיום 13.10.2021

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו פונים אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פנינו אליך במכתב שעניינו מינוי עוה"ד ביזמן לתפקיד משנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, זאת מבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב לכאורה על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב] (המכתב מצורף כנספח א').
2. **חף חשיבותה הציבורית הרבה של פניה זו, ועל אף העובדה שעוה"ד ביזמן החל לכהן בתפקיד ולקבל שכר מקופת המדינה, טרם קיבלנו ממך כל מענה לפנייתנו זו, וזאת על אף שחלפו קרוב לשבועיים ימים מיום בו נשלחה.**
3. **אשר על כן, נתכבד לפנות אליך בשנית, בבקשה למענה לפנייתנו הדחופה בהקדם האפשרי וללא שיהוי נוסף.**
4. לטיפולך ולתגובתך, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13 אוקטובר 2021; ז' חשוון תשפ"ב

לכבוד

מר מתניהו אנגלמן, רו"ח
מבקר המדינה
משרד מבקר המדינה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: העסקתו של עו"ד עדן ביזמן בתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הנני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

- ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.
- על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].
- עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.
- כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).
- הנה כי כן, וככל שאלו הם פניו הדברים, ואכן עוה"ד ביזמן עסק בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, הרי שמדובר במצב עניינים שאינו תקין בעליל – ועומד בניגוד מוחלט לאמור בחוק מבקר המדינה, ולתכליות העומדות בבסיסו.
- שכן, כל עניינו של סעיף 22(ב) האמור לעיל, הוא למנוע את המצב בו יתרחש מעבר של עובדים (ובפרט בכירים), מגוף הביקורת אל גופים מבוקרים, ועל מנת למנוע את ניגודי עניינים המובנים מאליהם הכרוכים במעבר מעין זה. והנה, במקרה דן המדובר במשרד ראש הממשלה

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב: https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

– העומד בראש הרשות המבצעת כולה, שהיא מושא הביקורת המרכזי של משרד מבקר המדינה.

7. יצוין לעניין זה, כי עוה"ד ביזמן בשלל תפקידיו במשרד מבקר המדינה (וכן במשרד ראש הממשלה) הינו **מינוי במשרת אמן**. על פי האמור בכתבה, כאמור לעיל, בתפקידיו במשרד מבקר המדינה קיבל עוה"ד ביזמן שכר על פי מתח הדרגה השמור לעובדים בכירים **העוסקים בביקורת**, ומגלם תוספת העולה עד כדי עשרות אלפי שקלים נוספים בחודש.

8. אשר על כן, ולנוכח האמור לעיל, מצטיירת תמונת מצב לפיה עסק עוה"ד ביזמן בביקורת בהיותו במשרד מבקר המדינה, ואולם **לא קיים את חובת הצינון הקבועה בחוק מבקר המדינה ואשר אמורה לחול עליו כעובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת**.

9. חמור לא פחות – ככל שעוה"ד ביזמן לא עסק בענייני ביקורת, הרי שלנוכח האמור בכתבה, קיבל תוספת שכר בת מאות אלפי שקלים, **בניגוד לדיון**, ומבלי שהמבקר נותן על כך את דעתו בזמן אמת.

10. לנוכח כך, **תגובתך לאמור לעיל**. כן נבקש את חוות הדעת המשפטית אשר קדמה לאישור שניתן לעוה"ד ביזמן להימנע מתקופת הצינון, וכן את אישור המבקר אשר ניתן על פי חוק.

11. יצוין, כי במקביל לשליחת מכתב זה, פונה התנועה אף בבקשה על פי חוק חופש המידע, ועל מנת לבחון את עניין זה לעומקם של דברים.

12. נוכח חשיבותו הציבורית הרבה של העניין, נודה לתשובתך בהקדם.

בברכה,

תומר נאור, עו"ד

היועץ המשפטי

העתק:

מר יאיר פינס, מנכ"ל משרד ראש הממשלה

נספח 7

מכתבה של העותרת מיום
אל מנכל משרד ראש 25.10.2021
הממשלה

25 אוקטובר 2021 ; י"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

מר יאיר פינס,
מנכ"ל משרד ראש הממשלה
משרד ראש הממשלה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: העסקתו של עו"ד עדן ביזמן בתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הנני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.
2. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].
3. עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.
4. כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).
5. הנה כי כן, וככל שאלו הם פניו הדברים, ואכן עוה"ד ביזמן עסק בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, הרי שמדובר במצב עניינים שאינו תקין בעליל – ועומד בניגוד מוחלט לאמור בחוק מבקר המדינה, ולתכליות העומדות בבסיסו.
6. על פי האמור בכתבה, כאמור לעיל, בתפקידו במשרד מבקר המדינה קיבל עוה"ד ביזמן שכר על פי מתח הדרגה השמור לעובדים בכירים העוסקים בביקורת, ומגלם תוספת העולה עד כדי עשרות אלפי שקלים נוספים בחודש. לנוכח האמור לעיל, מצטיירת תמונת מצב לפיה עסק עוה"ד ביזמן בביקורת בהיותו במשרד מבקר המדינה, ואולם לא קיים את חובת הצינון

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב: https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

הקבועה בחוק מבקר המדינה ואשר אמורה לחול עליו כעובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת.

7. לנוכח האמור, פנינו לפני כשבועיים ימים במכתב בהול אל מבקר המדינה, אליו כותב גם אדוני בהעתק (המכתב מצורף לפנייה זו ומסומן "א"), ובו עמדנו על התמונה המטרידה המצטיירת מתוך הדיווח העיתונאי, ולפיה מונה לכאורה עוה"ד ביזמן בניגוד לדין ולהוראות החוק הברורות. למותר לציין, כי פנייתנו זו טרם נענתה.

8. ומתוך כך, עניינה של פניה זו בחובה החלה על אדוני לערוך אף הוא את הבדיקות הנדרשות – ומשעה שהובאה בפניו סוגיה זו – באשר לכשרות מינויו של עוה"ד ביזמן לתפקיד.

9. נזכיר, כי בבואו של המחוקק להילחם בתופעה הפסולה של מינויים פוליטיים המנוגדים לדין, קבע הוא בספר החוקים הישראלי את סעיף 44 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט – 1959, הקובע מנגנון של הטלת חיוב אישי על המקבל אדם לעבודה בניגוד להוראות חוק המינויים או בניגוד לתקנות. כך מורנו הסעיף:

"44. שולם שכר מאוצר המדינה לאדם שנתקבל לשירות המדינה בניגוד להוראות חוק זה או לתקנות. חייב מי שקיבלו לעבודה להחזיר לאוצר המדינה כל סכום ששולם."

10. הנה כי כן, בנקודת זמן זו הובאה בפניך קצה קצהו של ראשית ראיה המחייבת אותך לקיים את הבדיקות הרלוונטיות העשויות לשלול את החשש שמא מינויו של עוה"ד ביזמן נעשה בניגוד לדין, או לאשש אותן באופן המחייב את העברתו המיידית מתפקידו. בין בדיקות אלו עומדת בחינת תלושי השכר של עוה"ד ביזמן בתפקידו השונים במשרד מבקר המדינה בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021, לצד מסמכים אחרים המעידים בשאלה האם עסק עוה"ד ביזמן בעבודת ביקורת בתפקידו במשרד מבקר המדינה אם לאו.

11. כל זאת על מנת לעמוד בחובתך כממנה עוה"ד ביזמן לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, לוודא כי אכן מינויו בוצע על פי חוק, ובאופן אשר יסיר אתריות עתידית מהגורם הממנה, קרי הנמען למכתב זה.

12. נוכח חשיבותו הציבורית הרבה של העניין ודחיפות הסוגיה בזמן שעוה"ד ביזמן ממשיך לכהן בתפקידו, נודה לטיפול מהיר לטובת עריכת הבדיקות הנדרשות לבירור הסוגיה לעומקה ולתגובתך לאמור לעיל.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

13 אוקטובר 2021; ז' חשוון תשפ"ב

לכבוד

מר מתניהו אנגלמן, רו"ח
מבקר המדינה
משרד מבקר המדינה
ירושלים

שלום רב,

הנדון: העסקתו של עו"ד עדן ביזמן בתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הנני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 13.10.2021 פורסמה כתבתו של שחר אילן באתר "כלכליסט"¹, ולפיה מונה לאחרונה מי ששימש בשנתיים האחרונות, ועד לאחרונה, בתפקיד רמ"ט מבקר המדינה ולאחר מכן המשנה למנכ"ל מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן, לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה.
2. על פי האמור בכתבה, מינוי זה נעשה על אף שעסק עוה"ד ביזמן בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, ומבלי שמילא את תקופת הצינון בה הוא מחויב על פי הוראות חוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].
3. עוד מצוין בכתבה, כי אינדיקציה לכך שבין עיסוקיו של עוה"ד ביזמן בתפקידיו השונים במשרד מבקר המדינה נמצאת גם הביקורת – היא בכך ששכרו עמד על כ-50 אל"ש לחודש, כאשר בין מרכיבי השכר עמדה תוספת נדיבה הניתנת לעובדי משרד מבקר המדינה העוסקים בביקורת בין יתר תפקידיהם.
4. כפי הידוע לך, חוק מבקר המדינה קובע ברחל בתך הקטנה כי עובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת "לא יועסק בגוף מבוקר במשך שנתיים מיום שפרש, אלא באישור המבקר" (סעיף 22(ב) לחוק).
5. הנה כי כן, וככל שאלו הם פניו הדברים, ואכן עוה"ד ביזמן עסק בביקורת בעת תפקידו במשרד מבקר המדינה, הרי שמדובר במצב עניינים שאינו תקין בעליל – ועומד בניגוד מוחלט לאמור בחוק מבקר המדינה, ולתכליות העומדות בבסיסו.
6. שכן, כל עניינו של סעיף 22(ב) האמור לעיל, הוא למנוע את המצב בו יתרחש מעבר של עובדים (ובפרט בכירים), מגוף הביקורת אל גופים מבוקרים, ועל מנת למנוע את ניגודי עניינים המובנים מאליהם הכרוכים במעבר מעין זה. והנה, במקרה דנן המדובר במשרד ראש הממשלה

¹ שחר אילן "כך עוברים ממשרד המבקר למשרד רה"מ בלי צינון" כלכליסט 13.10.2021 (זמין ב: https://www.calcalist.co.il/local_news/article/b1w6xfmbk)

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

– העומד בראש הרשות המבצעת כולה, שהיא מושא הביקורת המרכזי של משרד מבקר המדינה.

7. יצוין לעניין זה, כי עוה"ד ביזמן בשלל תפקידיו במשרד מבקר המדינה (וכן במשרד ראש הממשלה) הינו **מינוי במשרת אמון**. על פי האמור בכתבה, כאמור לעיל, בתפקידיו במשרד מבקר המדינה קיבל עוה"ד ביזמן שכר על פי מתח הדרגה השמור לעובדים בכירים **העוסקים בביקורת**, ומגלם תוספת העולה עד כדי עשרות אלפי שקלים נוספים בחודש.

8. אשר על כן, ולנוכח האמור לעיל, מצטיירת תמונת מצב לפיה עסק עוה"ד ביזמן בביקורת בהיותו במשרד מבקר המדינה, ואולם **לא קיים את חובת הצינון הקבועה בחוק מבקר המדינה ואשר אמורה לחול עליו כעובד משרד מבקר המדינה אשר עסק בביקורת**.

9. חמור לא פחות – ככל שעוה"ד ביזמן לא עסק בענייני ביקורת, הרי שלנוכח האמור בכתבה, קיבל תוספת שכר בת מאות אלפי שקלים, **בניגוד לדין**, ומבלי שהמבקר נותן על כך את דעתו בזמן אמת.

10. לנוכח כך, **תגובתך לאמור לעיל**. כן נבקש את חוות הדעת המשפטית אשר קדמה לאישור שניתן לעוה"ד ביזמן להימנע מתקופת הצינון, וכן את אישור המבקר אשר ניתן על פי חוק.

11. יצוין, כי במקביל לשליחת מכתב זה, פונה התנועה אף בבקשה על פי חוק חופש המידע, ועל מנת לבחון את עניין זה לעומקם של דברים.

12. נוכח חשיבותו הציבורית הרבה של העניין, נודה לתשובתך בהקדם.

בברכה,

תומר נאור, עו"ד

היועץ המשפטי

העתק:

מר יאיר פינס, מנכ"ל משרד ראש הממשלה

נספח 8

החלטה בעניין בקשת מר עדן
ביזמן לאישור העסקתו בגוף
המבוקר מיום 02.09.2021

משרד מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

יובל לנציבות
תלונות הציבור

מדינת ישראל

מתניהו אנגלמן

מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

החלטה בעניין בקשת עובד המשרד מר עדן ביזמן לאישור העסקתו בגוף מבוקר

בהמשך לפניית מר עדן ביזמן, משנה למנכ"ל משרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור, מיום 24.8.21 בבקשה לאישור העסקתו בגוף מבוקר- משרד ראש הממשלה, הריני נותן בזאת את אישורי מתוקף הסמכות הנתונה לי לפי סעיף 22(ב)(2) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח - 1958 (להלן- החוק).

אישורי זה ניתן בהסתמך על חוות דעתו של היועץ המשפטי למבקר, עו"ד יואל הדר, מיום 2.9.21, ובהתבסס על הנימוקים הבאים:

מר ביזמן שימש כראש מטה מבקר המדינה בין החודשים יולי 2019 לפברואר 2021. במסגרת תפקידו זה מר ביזמן לא עסק במטלות ביקורת, בקריאת דוחות ביקורת, ובביקורת בכלל- למעט זיקה מצומצמת ביותר לנושאי ביקורת אשר באה לידי ביטוי בסיוע טכני לגורמי הביקורת בקבלת חומרים מגופים מבוקרים, וכן במתן ייעוץ כללי במספר סוגיות נקודתיות בהיבט תקשורתי-ציבורי בלבד, שלא בהקשר של ממצאים או ליקויי ביקורת ספציפיים.

מאז פברואר 2021 ועד היום מר ביזמן משמש כמשנה למנכ"ל משרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור. בתפקידו הנוכחי מר ביזמן לא עסק במטלות ביקורת או בקריאת דוחות ביקורת ואינו מעורב כלל בנושאי ביקורת.

נוכח העיסוק המועט ביותר של מר ביזמן בנושאי ביקורת (שאף ספק אם עולה כדי "עיסוק בביקורת" כמשמעותו בחוק); חלוף הזמן מאז עיסוקו בנושאי ביקורת כאמור- לכל הפחות שנה; ולאור התקופה הקצרה במהלכה הועסק מר ביזמן במשרד מבקר המדינה, העומדת על כשנתיים וחודש ימים בלבד, אני סבור כי בנסיבות העניין אין מניעה לאשר את העסקתו של מר ביזמן במשרד ראש הממשלה.

יובהר, כי אין באישורי זה משום פטור מיתר ההגבלות החלות על העובד בעת פרישה מן המשרד, ובכלל זה הימנעות מעיסוק בעניינים בהם עסק מר ביזמן במסגרת תפקידיו במשרד מבקר המדינה, במשרד ראש הממשלה, באופן המעלה חשש לניגוד עניינים בין תפקידים אלו. על מר ביזמן לשמור על סודיות לגבי כל המידע אליו נחשף במסגרת העסקתו במשרד מבקר המדינה ולהימנע מטיפול בענייני משרד ראש הממשלה בהליכים המתנהלים מול משרד מבקר המדינה לתקופה של שנתיים.

מתניהו אנגלמן
מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

כ"ה באלול התשפ"א
2 בספטמבר 2021

נספח 9

תגובת המשיב 2 מיום 11.11.2021

ז' בכסלו תשפ"ב
11 בנובמבר 2021

לכבוד

עו"ד תומר נאור

התנועה למען איכות השלטון בישראל

הנדון: מידע בעניין "ביטול תקופת הצינון של עובד משרד מבקר המדינה, עוה"ד עדן ביזמן"
סימוכין: פנייתך מיום 13 באוקטובר 2021

1. פנייתך לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק) התקבלה במשרדנו.
 2. להלן התייחסות משרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור לפרטים שהתבקשו:
 - א. **אישור ביטול/קיצור תקופת הצינון אשר ניתן לעוה"ד ביזמן על ידי מבקר המדינה -**
מצ"ב החלטת מבקר המדינה במענה לבקשת עו"ד עדן ביזמן.
 - ב. **חוות הדעת המשפטית אשר שימשה בסיס לאישור בקשתו של עוה"ד ביזמן -** המידע המבוקש הינו חוות דעת שניתנה לצורך קבלת החלטה ומהווה מידע שאין חובה למסרו בהתאם לקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק. על-כן אין בידי להיעתר לבקשתך.
 - ג. **תלושי שכר של עוה"ד עדן ביזמן בתפקידיו השונים בין החודשים יולי 2019 ועד ספטמבר 2021 -** המידע המבוקש הינו מידע שאין למסרו בהיותו מידע הנוגע למי שהועסק במשרד מבקר המדינה אשר נכנס תחת החרג בסעיף 9(א)(3) לחוק בדבר מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
- בעניין זה נפנה לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שהובעה בהשלמת הטיעון בדנ"מ 6602/17 **ראש הממשלה נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה**, כדלקמן:

"פרשנות הסייג הקבוע בסעיף 9(א)(3) לחוק, היא כי אין הרשות מוסמכת לבחון את הפגיעה בפרטיות לאור ההגנות הקבועות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, ועל כן אין היא מוסמכת למסור, במענה לבקשת חופש מידע, מידע אשר יש בגילוי פגיעה בפרטיות על פי סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, אלא אם כן הסכים מושא המידע למסירתו, או שחל עליו דין אחר המתיר את הגילוי".

משרד מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

יובל לנציבות
תלונות הציבור

מדינת ישראל

הגם שעמדת היועץ המשפטי לממשלה אינה מחייבת את משרד מבקר המדינה, הרי שהמשרד מיחס משקל רב להנחיותיו המקצועיות ומאמץ אותן במקרים המתאימים, בדומה לעניין זה. לפיכך לא אוכל להיעתר אף לבקשה זו.

יוער כי רשימת בעלי התפקידים מקבלי המשכורות מעל סכום של 35,000 ש"ח מפורסמת באתר משרד מבקר המדינה ומתעדכנת מידי שנה:

<https://www.mevaker.gov.il/he/Transparency/Pages/Salary.aspx>

3. לידיעתך, זכותך לעתור על החלטה זו לבית המשפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 ימים מיום קבלת מכתב זה, בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק חופש המידע.

בברכה,
פנחס וולף, עו"ד
יועץ בכיר למבקר המדינה

וממונה על העמדת מידע לציבור